

บทที่ ๓

ผลการศึกษาค้นคว้า

ย ย การศึกษานามสถานในจังหวัดภูเก็ต เป็นการศึกษาจากนامสถานที่เป็นชื่อบ้านจำนวน ๒๐๐ ชื่อ จากผู้ให้ข้อมูลจำนวน ๑๐๐ คนของทุกตำบลในจังหวัดภูเก็ต แต่ละชื่อรบสูญทั้ง ความหมายของชื่อยัง สภาพทั่วไปของชื่อบ้านยัง และจำแนกชื่อตามกลุ่ม กลุ่มนามสถานในจังหวัดภูเก็ต

ย ย คำที่เป็นนามสถานมีครอบคลุมถึงชื่อทุกชื่อที่ใช้เรียกสถานที่ เช่น ใช้เรียกแหลม อ่าว เกาะ คลองบาง ควร ชื่อป่า ชื่อต่ำบล ชื่ออำเภอและชื่อจังหวัดย ในการศึกษานามสถานในจังหวัดภูเก็ตได้กำหนดศึกษาเฉพาะชื่อที่มีคำบ้านนำหน้าเท่านั้นย ชื่มีจำนวนประมาณ ๒๐๐ ชื่อย แต่ละชื่อจะมีสถานที่ตั้ง ความหมาย สภาพทางภูมิศาสตร์ การนับถือศาสนา ภาษาที่ใช้สื่อสารย ดังต่อไปนี้

บ้านเนื้อย หน ๒ ตำบลกมลา อำเภอท่าช้าง จังหวัดภูเก็ต ทิศเหนือ ทิศตะวันออกและทิศใต้มีความ ทิศตะวันตกติดบ้านกลาง ภูมิประเทศเป็นสวนยาง ภูเขา ป่า ป่าจืดบุบบเป็นที่พักอาศัย และสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวนยางพารา นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ไทยถือตัว(ขี้ เป็นสุข ให้ข้อมูลเมื่อ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงบ้านที่อยู่ด้านทิศเหนือของบ้านกมลา(สักล ณ นคร ให้ข้อมูลเมื่อ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖)

ย บ้านหัวគุนย หมู่ ๕ ตำบลลงคลา อำเภอเกาะทู จังหวัดภูเก็ตด้วย ทิศเหนือมีภูเก็ตแฟนตาซี ทิศตะวันออกและใต้เป็นสวนเขากมลา ทิศตะวันตกติดบ้านบางหวาน ภูมิประทศในอดีตเป็นทุ่งนา เนินเขา สวนทุเรียนและสวนยางพารา ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและทุ่งนาชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวนยางพารานับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถินตี มีแม่สอดบ้านหัวគุน(เรียง ปานัน ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤษภาคม 2546 และโอดามา ปานัน ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤษภาคม 2546) บ้านหัวគุน หมู่ ๕ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตด้วย หัวគุน
เนื่องจากเส้นทางที่เดินทางมาผ่านหมู่บ้านเป็นที่เชื่อมโยงระหว่างบ้านกลางกับบ้านหัวគุน จะต้องขึ้นเนินสูงมีลักษณะเป็นคันขันมาก จึงเรียกว่า บ้านหัวគุนย น้ำตันยางใบไม้ อยู่ตรงหัวគุน จึงเรียกว่า คันตันยางย และคนกลุ่มแรกที่เข้ามา คือ โต๊ะกอหนา เป็นชาวไทยมุสลิม เดิมอาศัยที่เก่าบ้านงอยพครอบครัวมาอยู่ที่ภูเก็ต ทิศเหนือติดหมู่ ๕ บ้านเก่าแก่ ทิศใต้ติดบ้านบางคู ทิศตะวันออกจะทางเล้อนdam ทิศตะวันตกติดภูเขาระตามะเจต ภูมิประทศเป็นสวนยาง
ในปัจจุบันกล้ายเป็นถนนหนทางและที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบรับจ้าง ทำสวน นับถือนับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถินตี มีหน่วยงานนำร่องทางแขวงการทางภูเก็ต โรงเรียนมุสลิมวิทยา (เจ้าหน้าที่ เมมเพล็ก ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤษภาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงพื้นที่ที่เป็นเนินสูงสุด(เกตุนภา มงคลสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๑)

ย บ้านนาคาเลย หมู่ ๖ ตำบลลุมพล อำเภอกระทู จังหวัดภูเก็ต ที่ศูนย์และทิศตะวันออกเป็นความเข้ามดา ทิศใต้เป็นความเข้ามา ทิศตะวันตกด้านขวา ประวัติชุมชนเมื่อ ๕๐ ปีก่อนมีบ้านประมาณ ๑๐ หลัง ส่วนใหญ่ย้ายมาจากมาเลเซีย ภูมิประเทศเป็นป่าคานเข้า มีบ้านเป็นที่พักอาศัยและสวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพับจ้างรากด่างและธุรกิจการท่องเที่ยว นับถือศาสนาอิสลาม มีบ้านถือศาสนพุทธประมานอยละ ๑ ใช้ภาษาไทยกันได้ มีน้ำตกต์ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาคา(เรียม ปางนัน ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546 และโอมารา ปานหมวย ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546)

ย บ้านเก็ตโซย หมู่ ๑ ตำบลлагคท อำเภอกระทุ่ง จังหวัดภูเก็ต คือเกียดให ชื่นแปลว่า ความสามัคคี ต้อมาไดเพี้ยนเป็น "เก็ตโซ" ทิศเหนือติดบ้านตากแಡด ทิศใต้มีควนทิศตะวันออกติดถนนลินชาน ทิศตะวันตกติดบ้านทุกห้อง มีเรื่องสายเจ็น ภูมิประเทกเป็นแหล่งแรดบุกที่อุดมสมบูรณ์ ปัจจุบันกลับเป็นบ้านจัดสรร แหล่งน้ำชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชจาง คายา ธุรกิจด้านเสริมสวยและธุรกิจนานเรยา นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถินติ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดอนุภาพษากรุษภาระ โรงเรียนเก็ตโซ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต (อุดม ยอดกุล ในข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงเขามะวงจากคำนับแกะป่าอยะ(ประศิทธิ ชินการณ ให้ข้อมูลเมื่อ ๘ กันยายน ๒๕๔๖)

ย บานภาษาทุ หมู่ ๒ ต ำบลกะทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต ภ กะทุ มาจากในทวาย เพี้ยนจากนายดุ เป็นผู้เฝ้าประดุเมืองตามความเชื่อของคนสมัยโบราณ พิธีตั้งเครื่องสังเวียนนายประดุในปัจจุบันก็ยังมีอยู่ที่บ้านที่เรื่องที่มีความเชื่อผูกพันมาแต่อดีต เช่น การแต่งงาน เมื่อเจ้าบ่าวมาบ้านเจ้าสาวก็ทำพิธี นายดุมีไก่ต้ม ๑ ตัว เหล้า ๑ ขวด เทียน มาด้วยชาขอนุญาตจากท่านนหรือสูญเฝ้าประดุ ขอเข้าไปบ้านเจ้าสาว ท่านนหรือก้อนอุบัติให้เข้าไป พิธีตั้งสังเวียนนายประดุนั้น ไม่ใช่เฉพาะงานแต่งงานอย่างเดียว ยังมีพิธีเปิดประดุของพากเพลง "บอก" ด้วย เพื่อมาบอกศักดิ์กว้างให้ชาวบ้านทราบเรื่องดินฟ้า

จากศาสตร์ได้ผลหรือเสียผลในการทำไร่ทำนาบนมาก่อนอย่างไร ยามดี ยามร้าย มหาโชค มหาโชค มหาโชค มหาโชค ในการปลูกบ้านเรือนอาศัยเจ็บไข้ได้ป่วยทุกประการ คำว่า ในทุ่วมุมจาก นายตู เพราเวในทุ่ว เป็นที่รับอยู่ในหูบเข้าด้อมรอบ ภายน้ำต่างประเทศ เรียกว่า ราษฎร์ คือเขานั้นล้อมเป็นวงกลม แล้วเพี้ยนมาเป็น กะทุ และกะทุ (เกตุน้ำมา มุดดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๙๐) รัชกาลที่ ๖ ทรงชุมความงามของเมืองเก็ตติ่มเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๔ ว่า "เมื่อเข้าในเด่นงามากะทุแล้วได้สักหน่อย ถนนผ่านไปในเข้า พอดิจลอกไปร่วงกับเบ็ดกลางคอ" (เกตุน้ำ มาดดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๙๐) ย ทิศเหนือติดบ้านกะทุ หมู่ ๓๙ ทิศใต้ติดสีแยกชายอุน สีแยกอุนดงและสีแยกก่ออิฐ ชิงตัววังเมืองกล่าวไว้แล้วว่า ชิงตัววัง เมืองกล่าวไว้แล้วว่า วันวิสาขบูชาเป็นวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ ประมาณ ๑๐๐๐

ช้าวบานส่วนใหญ่ประกอบอาชีวกรรจักร ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทย จีนกวางตุ้ง และไทยถิ่นใต้ มีศูนย์วัฒนธรรมมารดกท้องถิ่น เทศบาลตำบลลักษณ์ และโรงเรียนบ้านลักษณ์ (สมคิด จ้วงสกุล ในข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงนายประดู่ และอีกนัยหนึ่งหมายถึงอ้วรหิน(เกตุนภา มุกดาสกุลภิบาล ไชยรังษี)

คือชาวที่มีหิน ทิศเหนือติดเหมืองแร่เก่า ชาวเข้า ทิศใต้จดโรงเรียนบ้านกะทู้ ม.๒ กับหมู่ ๖ สี่กอ ทิศตะวันออก ติด หมู่ ๓ บ้านกะทู้ ทิศตะวันตกติด หมู่ ๕ ไม้เรียบ กับหมู่ ๖ สี่กอ ภูมิประเทศในอดีต มีลักษณะเป็นป่า ทุ่งและเมืองของน้ำ หรือห้วย ทำเหมืองแร่ ทุ่งนา ปัจจุบันเป็นป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพชาวนา จัดสรร รับราชการ ทำงานบริษัท โรงแร่ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทย ภาษาจีนยกเว้น และภาษาถิ่นเก็ตตี้ มีวัดน้อยรองสถาน ศาลเจ้าบรรพบุรุษ(ต้องยองสู)ย วัดกะทู้ พะพุทธบาทจำลอง(ภูว้า) ศาลเจ้ากะทู้ (สำเริง คุณสนองย ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงชาวที่มีหิน(เลี้ยบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านไม้เรียบ หมู่ ๖ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต บ้านไม้เรียบบริเวณนี้ซึ่งอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งน้ำมีน้ำให้ผ่านอยู่เสมอ ประชาชนจึงตัดไม้เรียบมาต่อๆ กันเป็นพื้นทางเดิน ทิศเหนือติดความเข้า และข้อเดินบ้านหนือ มีการสร้างโรงเรียนเงินเปลี่ยนตามชื่อของ โรงเรียนบ้านไม้เรียบ ทิศใต้ติดถนนบริชิตสิงครา ทิศตะวันออกติดป่า ชาวเข้า ทิศตะวันตกติดเขาหัว(พระธาตุภูหัว) ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า แหล่งน้ำ ชาวเข้า ทุ่งนา เมืองแร่เกย ปัจจุบัน เป็นป่า แหล่งน้ำ ชาวเขาย นับถือศาสนาพุทธ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำงานผลไม้ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นด้วย มีโรงเรียนบ้านไม้เรียบ (สมบูรณ์ ก้าวเริ่ว ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงการเอาไม้มวางบนพื้นเรียงต่อกัน และหมายถึงชื่อพืชชนิดหนึ่งก่อมีเดียวต้นไทร ใบคล้ายใบโพ ชาวบ้านเรียกว่าไฟเลียบ(เกตุนภา นูกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๗๒)

อย บ้านสีกอ หมู่ ๖ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต บ้านสีกอ บ้านบางเจียม เชื่อว่าสมัยก่อนมีก่อไฟ ๔ กอ ทิศเหนือ จดน้ำตักกะทู้ ทิศใต้จดสำนักงานประถมศึกษา ทิศตะวันตกติดท่ายเหมืองแร่เกย ทิศตะวันตกด้วยศาลาเปะก่อง ควบป่าต่ออย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ห้วยยอด จังหวัดตรัง ที่อยู่ 31/๑ หมู่ ๖ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ ๘๓๑๒๐ ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านกะรวน หมู่ ๑ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านวน บ้านกะรวน ทิศเหนือติด ป่าตอง อำเภอกะทู้ ทิศใต้ติดบ้านบ่างลา ทิศตะวันออกติดตำบลกระวน ทิศตะวันตกด้วยแหล่งน้ำ ภูมิประเทศในอดีตเป็นช่ายทะเลามาก ทำท่าน้ำ ที่ร่วบเป็นทุ่งนา ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยว บังกะโล ร้านอาหารวัดตากา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นภูเก็ต มีวัดน้อยรองสถาน วัดสุวรรณคีรีเขต โรงเรียนวัดสุวรรณคีรีเขตและสำนักสงฆ์ (วิชิต เพื่องมุสิก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านหมายถึง ชาวที่มีเรือน(เกตุนภา นูกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๒)

อย บ้านในหนอง หมู่ ๑ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านในหนอง เป็นบึงขนาดใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ๑ อยู่ทางทิศเหนือ ทิศเหนือติดสันเขากระวนน้อย(บริเวณโรงแร่เมอร์เดียน) ทิศใต้ติดหมู่ ๑ บ้านกระวน ทิศตะวันออกด้วยเขาเกิด ทิศตะวันตกด้วยแหล่งน้ำ ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ป่า หนองน้ำ ปัจจุบันได้ถูก夷เป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นภูเก็ต มีวัดน้อยรองสถาน ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านกะตะ หมู่ ๒ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บริเวณกะตะ กะวนมีผู้ศักดิ์สิทธิ์เรียกว่า "พ่อตายดึงส์" ย มีช้าง ๒ เซือกแต่สร้างบ้านเรือน (วน) ในบุบเขางแหงนี้ เรียนว่า "กะระน" นอกจากมีช้างแล้วท่านได้ทำท่าน้ำไว้และเจ้าช้ำมาตาก(ตะ) บริเวณที่ราบ เชิงชายเขีกแหงนี้ เรียกกะตะย ครังหนึ่งชาได้ขาดหนีไป ท่านก็ลากหอกตามช้างไปทางแหลมพันนา ลากหอกผ่านเขานาเข้าขาด กลากเป็นช่องเข้าขาด เพราะอิทธิชัยของการลากหอกตามช้างของท่าน ทิศเหนือติดบ้านคอกช้าง ทิศใต้จดตำบลร้าย และแหล่งน้ำ ทิศตะวันออกติดตำบลกระวน ทิศตะวันตกด้วยแหล่งน้ำ ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ทุ่งหญ้า ป่า ภูเขา ปัจจุบันเป็นสวนป่าช้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รุก起จิส่วนตัว ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยได้ วัดน้อยรองสถานมี วัดกิตติสัจจะาราม ซึ่งบ้านนี้หมายถึงตากา หัวหรือท่าน้ำ (ประสิทธิ์ พาดอนย ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546) สุนัย ราชภัณฑารักษ์ (๒๕๔๓:๑๙๕) ได้ค้นคว้าพบว่า กะตะมะจาก กระตะ แปลว่า ชาวช้าง

อย บ้านโคงโนนด หมู่ ๒ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านโคงโนนด ซึ่งบริเวณที่มีน้ำตากามา ทิศเหนือติดทุ่งนา ทิศใต้ติดขอบเนินเขา ระหว่าง กะตะน้อยกับกะตะใหญ่ ทิศตะวันออกติดความหลาน ทิศตะวันตกด้วยแหล่งน้ำ ทิศตะวันตกด้วยแหล่งน้ำ ภูมิประเทศในอดีตเป็นต้นตาล ทุ่งนา ทุ่งหญ้า ปัจจุบันเป็นสถานประกอบการ ที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นด้วย (ประสิทธิ์ พาดอน อายุ 57 ปี กีด พ.ศ. ๒๔๘๙ บ้านคอกช้าง ที่อยู่ ๑๐ หมู่ ๔ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๐๐ ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546) บ้านโคงโนนด หมู่ ๒, ๔ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โคงโนนด ลักษณะเป็นเนิน เรียกโคง บริเวณบ้านมีต้นตาลโคนเป็นจำนวนมาก อาณาเขตทิศเหนือติดบันสนุน ป่าห้วย ทิศใต้ติดบ้านห้วยแยก ทิศตะวันออกติดชายทะเล ทิศตะวันตกติดบ้านเจ้าฟ้าตะวันตก ภูมิประเทศในอดีตเป็น แร ทุ่งนา ต้นตาล ปัจจุบันฟาร์มเตียงกุ้ง คลอง นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ใช้ภาษาใต้และภาษากลาง มีกรรมสรพาราก (วิรชัย จิรวัฒน์วิจิตร ให้ข้อมูลเมื่อ 25 มกราคม 2547) บ้านโคงโนนด หมู่ ๒ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย โคงโนนด (โคง - ชั้นจากน้ำจะเรียกว่าโคง ก โนน - มีต้นโนนคามาก เป็นพันเมืองน้ำ) และเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ ประมาณ ๙๕ ปี มียายเพิ่ง ตาเขียว ประทีป ณ กลาง ยาวาเรียน ยะยาเชลิม ได้เข้ามาบุกเบิกป่าบันโคงอยู่เพียง ๔ ครัวเรือน และขยายขอมาจากการที่ได้ เมื่อจากต้องการขยายที่ที่ทำกิน และขยายครอบครัว ทิศเหนือติดกับบ้านดอน ทิศใต้จดห้วย ทิศตะวันออกติดความหลาน ทิศตะวันตกติดห้วยบ้านในหนอง ทิศตะวันตกด้วยห้วยบ้านในหนอง ภูมิประเทศเป็นทัวพยการธรรมชาติขึ้นลงตามธรรมชาติ ปีชั้งผัก และมีสัตว์ป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ๑๒๖ ครอบครัว และค้าขาย ๙ ครอบครัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นด้วย (เพียร วัยรุ่น ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546) ซึ่งบ้านหมายถึงบ้านที่อยู่บนเนินและมีต้นตาลโคน (เกตุนภา นูกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๔๕)

อย บ้านในพุย หมู่ ๓ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านในพุ "พุ" เป็นที่มีน้ำชัง น้ำตัก บริเวณนี้มีบ้านอยู่ใกล้กับพุ เรียกบ้านในพุ ทิศเหนือติดหมู่ ๑ บ้านกระวน ทิศใต้ติดสันเขาระหัวง หมู่ ๓ กับบ้านในพุ ทิศตะวันออกติดเขาเกิด ทิศตะวันตกด้วยแหล่งน้ำ ภูมิประเทศในอดีต เป็นแหล่งน้ำ ป่า ทุ่งหญ้า ปัจจุบันเป็นบ้านพักอาศัย และสถานประกอบการ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นด้วย (ประสิทธิ์ พาดอน ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงบ้านช่างผู้ที่มีหัวใจดี (เลี้ยบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านคอกช้าง หมู่ ๔ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านคอกช้าง(ประสิทธิ์ พาดอน อายุ 57 ปี กีด พ.ศ. ๒๔๘๙ บ้านคอกช้าง บ้านเลขที่ ๑๐ หมู่ ๔ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๐๐ ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงคอกให้ช้างอยู่(เกตุนภา นูกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๓)

อย บ้านท้ายนา หมู่ ๔ ตำบลกระวน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านท้ายนา ทิศเหนือติดบ้านบ่างลา ทิศใต้จดโรงแร่ วานค้า บาร์เบียร์ ทิศตะวันออกติดหมู่ ๔

มาดังรากរากที่นี่รวมกับคนกลุ่มเดิมที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดิม ทิศเหนือจุดโรงเรียนบ้านนาบอน ทิศใต้จุดบ้านไหงု ทิศตะวันออกติดถนนเจ้าฟ้าตัดตะวันออก ทิศตะวันตกติดองค์กรกรุงศรีพัฒนาสาขา 2 ภูเก็ต ภูมิปะเทศในอดีตเป็นป่า 山区 สวยงาม และทุ่งนา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างย บริการ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ มีศาลเจ้าตาเอี้ยด ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (สมหมาย ทองงาม ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤษภาคม 2546)

ข้อบันนี่หมายถึงพื้นที่มีเนินเขาขนาดย่อม (เลียบ ชั้นศึก ให้กับ มูลเมือง 24 ธันวาคม 2546)

บ้านบนสวน หมู่ ๒ ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตฯ บ้านบนสวน ชาวจีนลงเรือมาขึ้นฝั่ง ณ บ้านป่าหล่าย

เห็นความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่บ้านสวนป่าจุบัน จึงเข้ามาอยู่อาศัยทำการเกษตรทำไร่ สวนผักต่างๆ ซึ่งเรียกว่า บานบันสวน ทิศเหนือจดบ้านนาบอน ทิศใต้ติดหมู่บ้านชุมทอง ทิศตะวันออกติดบ้านป่าหลาย ทิศตะวันตกติดบ้านสุวิทย์ วงศ์ไว ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุนนารัง สวนผัก ในป่าจุบันเป็นสวนผัก ชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำ ขายและทำสวน นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (รัชดา บุญช่วย ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤษภาคม 2546 และสมหมาย ทองงาม ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤษภาคม 2546)

ຍໍາປານຈະລອງໃນດຳບລຈະລອງຂໍານາໂມເນື່ອງກູ້ເກີດ ຂໍ້ອັບນາມຈາກກະລາແລກ ກວາລາແລງ ກວາລາລາງ ແດລງເປັນກະຕາງ ແລ້ວເປັນ ຈະລອງ ຄໍາເດີມໝາຍຖິ່ງ ອາວຫຼາຍຸາດາ (ສຸນຍາຮັກກັນທາວັກຊີ ແລະເຕະກະ: ១៧៤)

ย บ้านนาใหญ่ หมู่ ๔ ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านนาใน เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่นา ทิศเหนือติดตลาดน้ำยัง
ทิศใต้ติดวัดไชยวาราม(วัดคลอง) บ้านแลนแคนดี้เข้าที่ ทิศตะวันออกติดบ้านเขนน้อย ทิศตะวันตกติดบ้านแม่ร่องร้าง ภูมิประเทศเป็นที่ราบ ทุ่งนา
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน รับจำจ้างและค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (สมหมาย ทองงามย ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤษภาคม
2546)

ย บ้านนา ก หมู่ ๕ ตำบลลดคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านนา ก เป็นที่นาที่มีต้นกล้วยเป็นจำนวนมาก ทิศเหนือติดเขานาคเกิด ทิศใต้ติดบ้านนาใหญ่ ทิศตะวันออกติดโรงไฟฟ้า ทิศตะวันตกติดดินหมุนเหมือนร่อง แล้วดัดหลังปูสู่ภูมิประเทศในติดเป็นพื้นที่นาและสวน ปัจจุบันได้ถูกลายมาเป็นบ้านเรือน เกษตรกร และสวนยาง ชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบอาชญากรรม รับจ้าง ทำสวนและรับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ไทย มีวัดไชยวาราม โกรลัณฑ์ชาฟารี (สมหมาย ทองงามย ให้ขออภัย เมื่อ 27 พฤษภาคม 2546) ซึ่งอยู่ห่างจากที่นาที่มีต้นกล้วย (เลี้ยง ชนบท) ให้ขออภัย เมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

บ้านกลางย หมู่ ๘ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านกลาง เนื่องจากเมื่อก่อนเป็นจุดศูนย์กลาง

วัดดูลองเป็นจุดศูนย์รวมในการประชุมและบริเวณนั้นเคยเป็นที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปะที่สำคัญมาก

ทิศเหนือติดบ้านดันวัดและบ้านคลอง ทิศใต้ติดบ้านบางแวง ทิศตะวันออกติดบ้านโคกกระทรู ทิศตะวันตกติดเขานาคเกิด ภูมิประเทศในอดีตเป็นส่วนผัก ทุ่งนาและแหล่งน้ำ ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย และการท่าส่วน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (สมหมาย ทองงามย ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านวัดใหม่หมู่ ๗ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านเกิด ชื่อในอดีตเป็นเขากกิດ แล้วสร้างวัดขึ้นใหม่ ริมแม่น้ำบ้านวัดใหม่ ทิศเหนือติดสวนยาง ทิศใต้ติดสวนยาง ทิศตะวันออกติดยอดสนห์ ทิศตะวันตกติดเขาเกิด ภูมิประเทศเป็นป่า ภูเขาและสวนยาง ชานบ้านสวนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีพระพุทธรูปมงคลเอกนาคคือ (สุขศรี เรืองรัตน์ ให้ขออนุญาตเมื่อ 23 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านโคกทราย หมู่ ๘ ตำบลคลอง อำเภอเมือง บ้านโนนคอกทราย ซึ่งบริเวณหมูบ้าน ทิศเหนืออุดบ้านกลาง ทิศใต้ดัดวงเวียนห้วยแยก ทิศตะวันออกติดเข้าฟานอก ทิศตะวันตกติดยอดเสนห์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นหนองน้ำ เมื่อongแล้วป่าไม้ ปักจุบันกลาญเป็นที่พักอาศัย บ้านเช่า และสถานบริการ ชานบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยกินได้ มีวัดลักษณะราม (เสนาณี) เปื้อกเพชรย ให้ขออนุญาตเมื่อ 27 พฤษภาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงบริเวณเงินที่มีทราย(เกตุนภา มนุศาสนกุลบala ๒๕๔๖:๑๙)

ย บ้านยอดเสนห์ หมู่ ๑ ตำบลหนอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ยอดเสน่ห์ ในอดีตเป็นนาคเกิด ที่มีนาคอยู่เจ้าจึงเรียกต่อๆ กันมาว่า ยอดเสนห์ ทิศเหนืออุดคลองบางแวง ทิศใต้ติดถนนทางไปภาคตะวันออกติดถนนเจ้าฟ้า ทิศตะวันตกติดเขนาคเกิด ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ภูเขาและบึง เจ้าจุบันเป็นสวนยางพารา ชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน ค้าขาย และรับจ้าง ภาษาเป็นภาษาไทยถิ่นใต้ของชาวภูเก็ต มีพระพุทธรูปมีงคลเอกนาคคีรี (เลื่อนมาแล้วสักพักใหญ่ เมื่อ 23 พฤษภาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงหมู่บ้านที่นิยมทำเสน่ห์หยาด (เกตุนภา มนุศาสนกูลกิบารัล ๒๕๔๓:๑)

ย บานบางแรรย หมู่ ๑ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บานบางแรรย แขวงเมืองกรุงเทพมหานคร เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้รับการประกาศเป็นอนุรักษ์ ศิลปะสถาปัตยกรรม ของประเทศไทย ที่สำคัญมาก ด้วยสถาปัตยกรรมแบบไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผสมผสานกับวัฒนธรรมและศิลปะต่างๆ อย่างลงตัว ทำให้บ้านแห่งนี้เป็นจุดท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องมาเยือน ไม่ใช่แค่บ้านเรือน แต่เป็นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และศิลปะที่เล่าเรื่องราวความงามและความมั่งคั่งในอดีต ที่คงเหลือมาจนถึงปัจจุบัน

ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าและสวนยาง ในปัจจุบันกลับเป็นที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน และ

ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใน (สมมุติ) เที่ยงทอง ในข้อมูลเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2546 ได้ระบุว่าเป็นภาษาถิ่นบริเวณที่แม่น้ำรัตนาภิเษก (เลียบ ถนนศึกษา)

ธันวาคม 2546)

ໄຟລ່າງເນັດຄົນໆ ນໍາມາໃຫຍ້ເຖິງກວະຈຸບັນ ສຳເນົາຄວາມລາງ ຈຶ່ງນໍວົງຄວາມເຢີຕີຍ ເນັດຄົນ ສິ່ງເຄີມລົງພະນະທາງນໍາໄວ້ເປົ້າໃຫຍ້ດີຕົນ ມີຕົນໄນ້ມັກາແລະນ້ຳລ້ອມຮຽນ

ชาวน์ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำทำสวน เกษตรกร ค้าขาย เลี้ยงสัตว์ ตัดเบ็ด และรับเหมา มีวัดراجعเดิมชื่อวัดประดู่และวัดตนโน (เดิมเป็นวัดในวัดประดู่) ให้ขออนุญาตปลูกต้นไม้ 24 ต้น (พืชไม้ 2546)

ปัจจุบันมีการเลี้ยงสัตว์ ทำสวน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพคุ้มสาหกรรมท่องเที่ยว ย ค้าขาย ประมงและรังจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนวิสดรร่องสูรน ศูนย์ศึกษาอนุรักษ์โรงเรียน ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล วัดโสดกวนาราม(เลี้ยบ ชนนศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

บ้านมากประยุกต์ หมู่ ๑ ตำบลไม้มีขาว อำเภอคลอง落ち จังหวัดภูเก็ต คุณแก่นิยมกินมากกับพลูและปูนแดง ชาวบ้านเรียกบ้านหมาป่าปก มีต้นมหาใบบด กอตั้งปี 2480 ผู้ที่มาตั้งกราก เดิมมี ๔ ครอบครัว คือตระกูลพานิช แต่คนที่พัฒนาบ้านหมาป่าปกคืออนัยแอก มาจากกะรน เป็นนายคาดตรากุญช่าเมืองที่สะพานหินภารยะทางมาอาศัยกับบ้านหยัง พพท. ท่านเจ้าลาออกจากนายด่านแล้วมาทำกิน ณ ที่แห่งนี้ ทิศเหนือจุดคลองหมาป่าปก ทิศใต้จุดบ้านเมืองใหม่ ทิศตะวันออกจุดป่าโงกกาง ทิศตะวันตกติดบ้านทุ่งค่าและบ้านบ่อสอม ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าโงกกางและสวนยาง สวนยาง ปัจจุบันเป็นป่าไม้เบญจพารวณ์ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำเกษตรกรรม และรับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยกันได้ มีโรงเรียนบ้านหมาป่าปก (อ.) กีบหรรษาย์ ในข้อมูลเมื่อ 25 พฤษภาคม 2546)

ย บานคอบนย หม ๒ ตำบลไม้ขาว อำเภอคลองลาง จังหวัดภูเก็ตดิ คือเงิน อติดมีต้นค้อ และต้นค้อเงิน จึงเรียกบ้านนี้ว่า บานค้อเงิน หรือเป็นชื่อของพันธุ์ไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง คือต้นค้อมีลักษณะเงิน ที่ศิษย์เนื่องจากทะเลล้อมดาวน์ ทิศใต้ติดบ้านหมากปกร ทิศตะวันออกกว่าห้าชั่วโมง ทิศตะวันตกติดอาวุโสดาหนายดิ ป่า สวนยาง ภูมิประเทศาในอดีต เป็นป่า ทะเล ป่ายาง ป่าจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและสร้างผลไม้ สวนยาง นา กาแฟ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดอัลลิสลามหี่ยะร์ ภูบ่อ โรงเรียนบ้านค้อเงิน สถานที่อนามัยไม้ขาว ทางเข้าบ้านเรือครัวทรายเงิน ศูนย์อบรมจริยธรรม (สุพรรณ ปานพาณ ให้ขออนุมัติเมื่อ 25 พฤษภาคม 2546)

ขอขอบคุณนายดิจิตนคุณนาดใหญ่ เนื่องในโอกาสครบรอบ 24 ปี (มีนาคม 2546)
ย บ้านสวนมะพร้าว หมู่ ๓ ตำบลไม้ข้าว อำเภอคลองหลวง จังหวัดกรุงเทพฯ สวนผลไม้ มีชาวต่างชาติเป็นผู้ปลูกมาก็
เข้ามาตั้งกรากแล้วแต่งงานกับชาวไทยแล้ว ชาวบ้านส่วนใหญ่ปะทะกับชาวต่างชาติ จึงได้ชื่อหมู่บ้านว่าสวนผลรัง ตามมาปัจจุบันชาวเพิ่มขึ้น
นำผลผลิตในการทำอาชีวศึกษาหรือผลิตสูญ นำมันมะพร้าว และได้เปลี่ยนชื่อเป็นบ้านสวนมะพร้าว ซึ่งตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางอนุสาวรีย์
เป็นเจ้าของที่ดินป่ากุดตันมะพร้าว กว้างกว้างพื้นที่ในบริเวณนั้น จึงเป็นที่มาของบ้านสวนมะพร้าว แล้วลูกสาวได้แต่งงานกับชาวต่างชาติซึ่ง สกัดตื้อ ทิศเหนือติดหาดทรายแก้ว
ทิศใต้ติดบ้านไม้ข้าว ทิศตะวันออกติดบ้านด้านหนึ德 ทิศตะวันตกติดทะเล ภูมิประเทศในอดีต เป็นป่าพรุสวนมะพร้าว และแห้งแล้ง น้ำ ป่าจุบันเป็นที่รากคูล ป่าพรุ สวนยาง
ชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบการเกษตร รับจากทั่วไป นับถือศาสนาอิสลามและนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนแห่งหนึ่งอยู่ในบ้าน
ศาลาพักสงฆ์ บ้านสวนมะพร้าว (เฉลิมศักดิ์ ทองวันดี ในวันครบรอบ 25 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านไม่มีขาว หมู่ ๔ ตำบลโนนขาว อำเภอคลอง落ち จังหวัดอุบลราชธานี บ้านไม่มีขาว ซึ่งมีผู้เช่าพื้นที่ได้เล่าไว้ว่าที่ก่อสร้างหมู่บ้าน (บริเวณทุ่งนาปัจจุบัน) มีต้นไม้ใหญ่สีขาวอยู่ ๒ ต้นคุณนาย ไม่ส่วนมากเป็นไม้เสม็ดมีต้นสีขาว ทิศเหนือติดดินบนสวนมะพร้าว ทิศใต้ติดทางอาກาภานูนเก็ต (สนามบิน) ทิศตะวันออกติดบ้านหmagic ป่า ทิศตะวันตกติดทางเลี้ยง ภูมิป่าระเทศในอดีตเป็นป่าคงดีบ และสวนมะพร้าว ชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบทำสวน และเลี้ยงสัตว์ นับถือศาสนาพุทธและเชื่อถือความ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงสี (เฉลิมศักดิ์ ทองภักดี ให้ข้อมูลเมื่อ 25 พฤษภาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงไม้ต้นสีขาว คือต้นเสม็ดเปลือกขาว (เลียบ ชนศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านบึงชีเหล่าย หมู่ 2 ตำบลรังษากา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ชาวบ้านดังถิ่นมาตั้งรกราก ปลูกเรือนทำการเกษตร ปลูกผักสวนครัว แล้วทำผักซึ่งมากดองกับเหล็กขาว เพื่อใช้ในการรักษาโรคและบาดแผล ทำให้ชาวบ้านลั่นไวน์นั้น เรียกว่า บ้านชีเหล้า เพี้ยนมาเป็น บ้านบึงชีเหล้าย และแต่เดิมเป็นแหล่งน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์ เมื่อปี พ.ศ.2494 ชาวบ้านมาจับจ้องที่ดิน 6-7 ครัวเรือน ต่อมาก้าวมุ่สิลิมที่อยู่ถิ่นฐานจาก จังหวัดพังงา กระเบื้องชาวดอกไฟ เข้ามาอาศัยอยู่เพิ่มขึ้น ทิศเหนือติดหมู่บ้านเกี้ยดติสินธ์ ทิศใต้ติดสวนยางและเนินเขา ทิศตะวันตกสวนยางและทะเลล้อนdam ทิศตะวันตกติดสวนยางและถนนเทพกระษัตรี ภูมิปะระเทศในอดีตเป็นลุมน้ำ แหล่งน้ำและสวนยางพารา ปัจจุบันเป็นที่รกร้าง ที่พักอาศัย บ้านจัดสรรและอาคารพาณิชย์ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีวกรรมท่องเที่ยว ทำสวน นับถือศาสนาอิสลามและนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมีสัญลักษณ์วัฒนธรรม (นิยม เกิดกลางในท่ามกลางเมือง 14 พฤษภาคม 2546)

ยกบานกุญชร ที่ 3 ตำบลลังษ์ภา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ท่าจีน อดีตเป็นท่าเรือ ชาวจีนมาแทรกซึ่งชาวบ้านสมัยก่อนมีฐานะยากจน บางคนก็เป็นทาส แต่มีความขยัน อดทน ทำมาหากินมีฐานะที่ดีขึ้นสามารถถือตอนตัวเองจากความยากจน หรือท่าสีได้ขึ้นเป็นที่มาของหมู่บ้านกุญชร ซึ่ง 150 ปีก่อน ชาวสวนในหมู่บ้านคนครัวร่วมราษฎรพยายามดัดแปลงน้ำ นำอุ่นจากบริเวณใต้ดินเข้ามายังบ้าน แต่ชาวบ้านสมัยก่อนมีความยากจนมาก ทิศเหนือติดถนนแทพกระชาติ ทิศใต้ติดซอยกิงแก้ว ทิศตะวันออกติดคลองท่าจีน ทิศตะวันตกติดเขาโคตรี เช่น กุญปะเทศาในอดีตเป็นป่าโกรก แหล่งน้ำและป่าชายเลน ปัจจุบันเป็นแหล่งน้ำ ป่า สวนยางและทุ่งหญ้า หนองน้ำ ป่าชายเลน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำมี รับจ้าง ค้าขาย ทำสวน ประมง เลี้ยงสัตว์และรับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนนานาถูก โรงเรียนอนุบาลบุษบง และโรงเรียนเทพคำนวยวิทยา (สุพัตรา มณฑ์ไชย ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

บ้านในหนองบัวฯ หมู่ 1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านไทยโบราณ (โนลน, กอร์น) เพราะมีต้นไม้ทรงจำจำนวนมากแต่ไม่ใบขี้ราก ให้ชื่อว่าบ้านกลมแรกที่อพยพมาจาก อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา เรียกชื่อหมู่บ้านเป็นทางการตามชื่อของหนองน้ำและชื่อสำนักสงฆ์ว่า “บ้านในหนอง”

ทิศเหนือจดบ้านไสยวน ทิศใต้ติดภูเขาแดง ทิศตะวันออกจดบ้านหัวพู ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามันย ภูมิประเทศในอดีตเป็นสวนมะพร้าวและป่าป่าจุบันกลอยเป็นที่พักอาศัย รานค่าและบ้านเชา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำรับจ้างทั่วไปและธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้มีสำนักสงฆ์ในหาน (ราชรถ จิตประสาณ ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านอยู่ใกล้บึงหนองน้ำ (เลิบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) อย บ้านหัวพูรุ หมู่ 1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต หัวพูรุ อดีต เป็นเกษตรทุนนาล้อมรอบมีพืชมากหลาย เลยเรียกว่า บ้านหัวพูรุ ทิศเหนือและทิศใต้ติดถนนทิศตะวันออกติดห้องน้ำร้าง ทิศตะวันตกติดสวนยาง ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุนนา ป่าจุบันเป็นทุนนา ที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำรับจ้างทั่วไปและทำสวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่น (ข้าม ตาม ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงส่วนต้นของบึงน้ำใกล้ชายทะเล (เลิบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านไทรใหม่ หมู่ 2 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83130 บ้านชาวเด บ้านนอกเล ชาวเล หาดเบ็ด บันราไวย์

เป็นชนกกลุ่มนี้ที่อาศัยอยู่ตามเกาะต่าง ๆ มีภาษาพูดเป็นเอกลักษณ์ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบประมงเป็นหลัก ซึ่งชาวเลที่มาอาศัยอยู่มีตั้งแต่กว่า 100 ปีมาแล้ว มี 2 พากศึก โกรังลาโอด 40 หลังคาเรือนและ มองแกลน (มาชิงหรือมองแก่น) 10 หลังคาเรือนย ทิศเหนือจดแหลมกา ทิศใต้จดหาดราไวย์ ทิศตะวันออกจดเขาแหลมกา ทิศตะวันตกติดถนนวิเศษ ทางขึ้นไปแหลมพรหมเทพ เชื้อชาติโกรังลาโอด และมองแกลน (มาชิง) ภูมิประเทศเป็นป่า เนินเขา ชายหาด แหลมปลาช่อนและที่น้ำ ป่าจุบันเป็นที่อยู่อาศัย น้ำร้างและเนินเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำประมง ค้าขายและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธและคริสต์ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ และโกรังลาโอด มองแกลน มีศูนย์กระจายชา (บันท บางจาก ให้ข้อมูลเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงชาวເຈົ້າສູນชาดີເປັນຫາໄທກຸລຸ່ມໃໝ່ (เดิบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านราไวย์ หมู่ 2 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ชื่อบ้านมาจาก ราไวย์ อดีตเป็นทะเลไปทางโน้นไม่ได้แล้วจึงรากไวย์ เพี้ยนมาเป็น ราไวย์ หรือ เมื่อก่อนเป็นที่ที่ทำไร่ไก่ไม่ได้จึงเรียกว่า ราไวย์ คือปล่อยไว้ก่อน และ นาไวย์ คือนาของเข้ามาปลูกในอง เรียกนาไวย์ เพี้ยนมาเป็นราไวย์ ซึ่งกำนั้นคนแรกของราไวย์ คือนายล้อม วงศ์จันทร์ เป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่งงานอาศัยอยู่ริมหาดราไวย์เป็นคนดีมีชื่อเสียง ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นนายพันแล้วตั้งเป็นกำนั้น นามว่า กำนั้นพันล้อม ทิศเหนือติดควน ทิศใต้จดหาดราไวย์ ทิศตะวันออกจดบ้านโคกญา ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นสวนมะพร้าว ป่าจุบันเป็นที่ร่วนสูง ที่พักอาศัย มีที่เลา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการทำกันมี รับจ้าง รับราชการและประมง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ มีโรงเรียนวัดสวยงาม (วัดสว่างอารมณ์ (กัลยา อาเรือบย ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

อย บ้านบางคนที่ย หมู่ 4 หมู่ 5 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง บางคนที่ อดีตมีคนมากหน้าหันลายตามเยี่ยมเมื่อ ผ่านมาคนโน้นพูดที่ คนนั้นพูดที่ ต่างพูดกันคนละเรื่อง ทิศเหนือจดบ้านห้วย ทิศใต้จดบ้านใสยวน ทิศตะวันออกจดทะเลอันดามัน ทิศตะวันตกติดภูเขาบางคนที่ ภูมิประเทศในอดีต เป็นป่า สวนยาง สวนมะพร้าว ป่าจุบันเป็นที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำกันรับจ้างทั่วไป ค้าขาย นับถือศาสนาอิสลาม นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ มีมัสยิดเจ้าจอกอี้ดายะย มัสยิดนูรุดูนียะ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคนที่ กุบิงร่องคนที่ 2 ท่ออยู่บริเวณใกล้มัสยิดทั้ง 2 (ร่อ เก็บทรัพย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านที่มีคนที่ (เดิบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านแหลมพรหมเทพ บ้านแหลมเจ้า แหลมเกาะเจ้า ชื่อสมัยก่อนเรียก คอเจ้า เด็ก 2 คนพี่น้องใจสักดั้ดคอพระเจ้า แผ่นดินมาสังกับทองไว้ ชั่งเมื่อก่อนเจ้าแหนดินสตีจามา เมื่อก่อนเป็นป่าส่วน ทิศเหนือติด ถนนวิเศษ ทิศใต้จดทะเลอันดามัน ทิศตะวันตกติดบ้านปากบาง ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศเป็นสวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำ稼เป็นประมง การท่องเที่ยวและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ มีสำนักสงฆ์แหลมพรหมเทพ ประภาคราภญานาภิเชก (หางาน ชำนาญนา ให้ข้อมูลเมื่อ 3 ตุลาคม 246)

อย บ้านไสยวน หมู่ 7 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ไสยวน (ป่าไส - ป่ากร / ยวน - ผึ้งยวน) ในอดีตมีการทำไร่ข้าว ไร่ข้าวโพด ไร่สับปะรด ปลูกผัก ปลูกหางฤกษ์กี่ยว เรียก "ป่าไส" และมีผึ้งดัวเล็ก มาอาศัยทำรังตามพื้นไม้ หรือ ผึ้งยวน ชาวบ้านจึงตั้งชื่อบ้านตามสภาพแวดล้อม ว่าว้าวนไสยวนย และดิบเป็นป่าหง丫และมีน้ำพุปะปนอยู่ คงกลุ่มแรกเป็นร่างตี้เหล็ก อยพมจากในโนนทราย แล้วเป็นตันตระกูลช้างเหล็กในป่าจุบัน มีตระกูลบุคลนิร กาวิเศษ ขาวดแก้ว ขาวกันก่อตั้งหมู่บ้าน ทิศเหนือจดบ้านบังคนที่ ทิศใต้จดบ้านราไวย์ ทิศตะวันออกติดถนนวิเศษ ทิศตะวันตกติดภูเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า และสวนยาง ป่าจุบันกลอยเป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเป็นค้าขายและรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นได้และภาษาอาเยี่ยม มีโรงเรียนสอนนับถือศาสนา มัสยิดนูรูรานาบัดะห์ (นิตยา คหบปะน ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546 และร่อ เก็บทรัพย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านที่ผู้คนมาสร้าง (เกตุนภา นูกดาสกูลวิภาดา ๒๕๔๓:๙๙)

อย บ้านบ่อแร่ หมู่ 6 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ่อแร่ อดีตเมื่อชาวบ้านชุดหน้าดิน ลึกประมาณ 1-2 ม. เมื่อชุดบ่อลึกลงไปพบก้อนหินแล็กฯ จำนวนมาก เรียน "ลูกแร่" เรียกบริเวณนี้ว่าบ่อแร่ เปลี่ยนมาเป็น บ่อแร่ และเมื่อ 130 ปีก่อน มีน้ำพุจากห้วยบ้านก่อนมาตั้งถิ่นฐานเป็นกลุ่มแรกคือ ตระกูลสมบูรณ์ โชคเกื้อ เชี่ยงสอง และเชื้อสาย มาทำสวนยางพาราและดักช้างวนญาติพื่อง ทิศเหนือติดบ้านท่าแครงบัน ทิศใต้และทิศตะวันออกจดทะเล ทิศตะวันตกติดคลองบุดา ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่าไม้ ภูเขา ชายทะเล ป่าชายเล ป่าจุบันเป็นเรสับปะรด สวนยางพารา (ขาวด) (คลองมุด) (ท่าเรือน้ำลึก)

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รับราชการ ประมงและทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ มีมัสยิดกียามุตดิน (เสริมศรี ควรก้า ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

อย บ้านอวามะขามย หมู่ 7 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต อวามะขาม ชื่อบริเวณอ่าวมีต้นมะขามมาก มีคนเก็บมะขามขาย ทิศเหนือจดบ้านบ่อแร่ ทิศใต้ติดควนอวามะขามเข็น บ้านแหลมพันว่า ทิศตะวันออกจดอวามะขาม ทิศตะวันตกติดควน/เนินเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็น ที่นา ติดทะเลอันดามัน

ป่าจุบันเป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำประมงและรับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ มี สุสานมุสลิมอ่าวมะขาม (กุบิง)

มัสยิดอีซัลลาม ตั้งอยู่ในบ้านเดียวกัน ชื่อว่ามีต้นมะขาม บริษัทเซลล์แห่งประเทศไทยจำกัด ทำที่อยู่ในตัวลักษณ์ภูเก็ต (หางาน กอบโกย ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

อย บ้านอวาน้ำบ่ออย หมู่ 7 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต อวาน้ำบ่ออย ชื่อเป็นชื่อที่เรียกกันมานานแล้ว ทิศเหนือจดบ้านบ่อแร่ ทิศใต้จดอวามะขาม ทิศตะวันออกจดป่าโงกกาing ทิศตะวันตกจดภูเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุนนา ป่าโงกกาing ป่าจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและป่าโงกกาing

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจท่องเที่ยว นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ มีโรงเรียนอ่าวน้ำบ่ออย (ศรีพร มะลิวัลย์ กิติย ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

อย บ้านแหลมพันวาย หมู่ 8 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต แหลมพันว่า ชื่อวัดเส็นทางจาก 3 แยก จากรถมีประมงถึงพิพิธภัณฑ์ได้ 1,000 วา เท่ากับ 3 กิโลเมตร เรียกว่า แหลมพันว่า ทิศเหนือจดอวามะขาม ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าติดแหลม เข้า ควบ ป่าจุบันเป็นที่อยู่อาศัย เข้า ควบ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจในเรม นับถือศาสนาอิสลาม มีโรงเรียนแหลมพันว่า ศูนย์ชีริวิทยาทางทะเล

กองเรือภาคที่ 3 กองเรือยุทธการ โรงเรียนอิสลามพัฒนา ประภาคาร (ก้าวีม หาทรัพย์ ให้ขออนุญาตเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

บ้านเรืองทะเล หมู่ 1 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บ้านเดี่ยวเลี้ยงลักษณะของหมู่บ้านอยู่ติดกับทะเล บ้านเดี่ยวเล็ก เป็นเรืองทะเล ทิศเหนือติดบ้านป่าสัก ทิศใต้ติดภูเขา ทิศตะวันออกติดบ้านมานะนิก ทิศตะวันตกติดบ้านบางเทา ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ปัจจุบันเป็นสวนยาง ป่า และที่อยู่อาศัย ชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบอาชีพพืชจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาไทยที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นได้ มี สถานีอนามัย ตำบลเรืองทะเล วัดเรืองทะเล (วัดพัฒนาตัวอย่าง) สถานีตำรวจนคร ตำบลเรืองทะเล โรงเรียนบ้านเรืองทะเล (เดิมติวิท) สำนักงานเทศบาลตำบลเรืองทะเล ศาลเจ้าสามองูเรืองทะเล ตำบลเรืองทะเล (เพียง วัยรุ่น มี ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤษภาคม 2546)

บ้านลิพอนเข้าเล่น ย หมู่ 6 ตำบลคลีร์สูนทร อำเภอคลาง จังหวัดภูเก็ตดิ ลิพอนเข้าเล่น เมื่อก่อนเป็นภูเขาติดคุณ มีต้นไม้เนื้องอกเจริญรุ่งเรือง เข้าเล่น เป็นบริเวณของบ้านพ่อน ของคุณจันแห่งวัน เมื่อก่อนเป็นสวนเงาะหรือ มีภูเขา 1 ลูกไม่มีต้นไม้ขึ้นเลยเรียกว่าหัวล้าน หรือเมื่อไหร่ล้านเสียชีวิต ได้เปลี่ยนเป็นบ้านลิพอนเข้าเล่น และลิพอนบักหลัก ได้มีชาวบ้านมานั่งพักแล้วหลักมาบักไว้หน้าโรงเรียนเมื่อมาบักหลักแล้วก็ติดทางต่อไปยัง ในส่วนของชุมชนได้มีกำนันผล บัวสราร์คได้บุกเบิกและได้รับบรรดาศักดิ์เป็นขุนอภิบาลลิพอนราษฎร์พร้อมกับหนังพร้อมไกรเดช และมีนายแรมนิติบาล ได้เข้ามาจับจองที่ดินและได้แบ่งที่ดินให้กับชาวบ้านกันมาจนถึงปัจจุบัน ทิศเหนือติดเขาพระแทว ทิศใต้ติดโรงพยาบาลคลาง ทิศตะวันออกติดบ้านพ่อนบางกอก ทิศตะวันตกติดสี่แยกเทพราษัชต์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นคำคลอง หนองน้ำและนา ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขายและปลูกผัก นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ลั่นกี ทากิพย์ ให้ขอ模เมื่อ 1 พฤศจิกายน และสมฤทธิ์ ไตรรัตน์ ให้ขอ模เมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546) อยู่บ้านบางแท夷 หมู่ 2 ตำบลคลีร์สูนทร อำเภอคลาง จังหวัดภูเก็ตดิ บ้านบางแท夷 อีดีเตายเป็นบ้านมีต้นเทาอยู่เป็นจำนวนมาก นำเรือออกตันแทร์เข้าี้นเดิมข้างคลอง ทิศเหนืออุดคละล ทิศใต้ติดเทือกเขาคลา ทิศตะวันออกติดบ้านเชิงสะพัด ทิศตะวันตกติดบ้านหาดสูงทราย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า แหล่งน้ำและทุ่งนา ปัจจุบันเป็นป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขายและทำสวนผลไม้ นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาญาวี มีมัสยิดมุกามีรอมบ้างแท夷 (โอบามา ประหนาย ให้ขอ模เมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546)

ย บ้านบางเทาเหนือ หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง จังหวัดคุ้งกొ怿 บ้านบางเทาเหนือ อดีตบ้านบางเทามีดุศุนย์กลางอยู่ที่บ้านเทากลาง
มัชัยดิญของจังหวัดคุ้งก์ อยู่ด้านเหนือของบ้านเทากลางจึงเรียกว่า บ้านเทาเหนือ ทิศเหนือติดบ้านเทากลาง ทิศใต้ติดที่เขากา茂 ทิศตะวันออกติดบ้านกลาง
ทิศตะวันตกติดบ้านลุงเพื่อง ภูมิประทศในอดีตเป็นป่า ทุ่งนา ปัจจุบันเป็นทุ่งนาว่าง ทำสวนผลไม้ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชจ้าง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม
ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัชัยดิยก่อการรุกรุ่น กุบเริบบ้านเทาเหนือ (โดยมา ประหนัน ในข้อมูลเมื่อ 16 พฤษภาคม 2546)

ย บานบางท่าไทย หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง落ち จังหวัดภูเก็ต บานบางท่าไทย ทิศเหนือติดบานล้าน ทิศใต้ติดบานลุมเมือง ทิศตะวันออกติดบานบางท่า ทิศตะวันตกติดหาดสุรินทร์ ภูมิประทศในอดีตเป็นป่าและทุ่งนา ปัจจุบันเป็นทุ่งนาชาวบ้าน ปลูกพืชไร่ เช่น ข้าว สาลี ข้าวโพด ถั่ว ฯลฯ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวน นับถือศาสนา อิสลาม และนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้มีแม่สอดคืออุ้งชูริชชูนเรือง วัดอนามัยเกشم โรงเรียนบ้านบางท่า (โกรกามา ประหนันย์ เนื่องมูลเมื่อ 16 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านลิพ่อนบางกอกอย หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บ้านบังเกะ เนื่องจากมีสภาพเป็นเกาะบานหัวใจ "บ้านบังเกะ" เป็นบ้านกอทึกหนึ่งหลัง ที่ติดดินแน่นพกระซัตรี ทิศตะวันออกด้านหน้าพอนได้ บ้านทาเรือ ทิศตะวันตกด้านหน้า กว้างประทัดในอดีตเป็นป่าดิบ สัดด่วน ไร่ ลักษณะปัจจุบันเป็นตึกวางบ้านช่อง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบปลูกยางพารา สวนผลไม้ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นไทยกันได้ (เป็นภาษาเฉพาะของบ้านลิพ่อนบางกอก) (ประเภท ทากิพย์ ใหม่อมูลเมือง 11 พฤศจิกายน 2546)

ย บ้านท่าเรือย หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ตย บ้านท่าเรือหรือพ่อนท่าเรือ ชื่นในอดีตเมื่อ 50 ปีที่แล้ว มีเรือสำราญจาก เรือทูกไม้ เรือ 3 หลัก ทิศเหนือติดหมู่บ้านลิพอนใต้ ทิศใต้ติดตำบลป่าคลอก ทิศตะวันออกติดหมู่บ้านมาหนnik ทิศตะวันตกติดตำบลเกาะแก้ว ภูมิประเทศาโนในอดีตเป็นทุ่งนา ป่า หนองน้ำและแม่น้ำดีกับ ปัจจุบันเป็นสวนยางพาราย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการทำเกษตร และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถินใต้ มีอนุสาวรีย์ท้าเทพกรະบัตติ-ท้าวศรีสุนทร ศาลเจ้าท่าเรือ พิธีอภิవัตถสถานแห่งชาติ กลาง ศาลเจ้าแม่หลักเมือง (พระภาค ท้าวพิทย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านสัมเพียงย หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต ชื่อเพียงย มีเดือนมະเพียงมาก เป็นที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ทิศเหนือจุดหادบางเทา ทิศใต้จุดหادสุรินทร์ ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทา ทิศตะวันตกติดทะเล ภูมิประทศในอดีตเป็นป่าชายเลน ปัจจุบันเป็นป่าชายเลพัฒนา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีวพรับจ้าง ทำสวน นับถือศาสนา อิสลาม ภาษาที่ใช้ภาษาไทยกันได้ (ประบท พทพิพย์ ในข้อมูลเมื่อ 11 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านหาดสุรินทร์ หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลองล่าง จังหวัดภูเก็ต หาดสุรินทร์ อีตพะสุรินทร์ราชา
เป็นเจ้าเมืองภูเก็ตไปตั้งพลับพาอยู่บริเวณหาดสุรินทร์จึงเรียกว่า บ้านหาดสุรินทร์ ทิศเหนือติดบ้านลุมเพิง ทิศใต้ติดเทือกเขาภูมลา ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทา
ทิศตะวันตกติดหาดสุรินทร์ ภูมิประทศในอดีตเป็นป่า ภูเขา หาดทราย ป่าจุบันเป็นหาดทราย สถานที่ค้าขาย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชป่า ค้าขาย
ปัจจุบันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมากของจังหวัดภูเก็ต ที่ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 110 กิโลเมตร (เวลาเดินทางใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง)

ย บ้านบางโจ หมู่ 4 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บ้านใจ มีเนื้อที่ดินมาอย่างหนักให้ลงม้าจากภูเขามีเดียงดังจึง ๆ จึงให้ชื่อว่า บ้านบางใจ หรือบ้านใจมีใจในน้ำ เรื่องท้องล่องขาม แก้วข้ามเมียดบัน น้ำคลอง ปูลูกตันไม่มาก สวยงาม มีคนอนคอกเข้าไปลักษณะยิ่งกิน เลยต้องแขวนใจ ทำแพงโยเกตตา กินเข้าไปพงพอง ไม่หุบ ต้องมีการแก้เคล็ดถึงจะหาย เมื่อก่อนมีเป็นกบฝังสมบัติไว้บริเวณนั้น มีลายแทงแบบ古 ไม่เป็นปริศนา ทิศเหนือติดสวนยางและบ้านเข้าล้าน ทิศใต้ติดถนนศรีสุนทร ทิศตะวันออกเป็นสวนยาง ทิศตะวันตกเป็นสวนยางย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า สวนยาง สวนพ่าว บ้านบันเป็นที่ราบลุ่ม ป่าดิบ สวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเป็นสวนยาง นับถือศาสนา อิสลาม และนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีแม่น้ำบ้านบันใจ ที่ไหลลงสู่แม่น้ำป่าสัก (อ่านมาด ทักษิณย ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านล่ายัน หมู่ 4 ถนนศรีสุนทร ตำบลคลื่นสุนทร อำเภอคลอง落ち จังหวัดภูเก็ต บ้านล่ายัน เป็นอาชญากรรมมาแล้วเป็นคนทั้งชื่อมาแต่ครั้งอดีต เวียกว่า บัตรายัง เพียงมาเป็นบ้านล่ายัน ทิศเหนือติดเชิงสะพาน ทิศใต้ติดบางเทา ทิศตะวันออกติดเรืองสะพาน ทิศตะวันตกด้านขวา ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าชายเลน
ปัจจุบันเป็นป่าชายเลนและโรงเรือน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและค้าขาย นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (โอซามา ประหนึ่น ในข้อมูลเมื่อ 16 พฤษภาคม 2546)

และคนกลุ่มแรกที่เริ่มก่อตั้ง อพยพมาจากบ้านบางเทาใน ตำบลเขิงทะเล อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางอกอ้ง ตั้งขึ้นตามแบบน้ำดินที่แยกตัวมาจากการก่อสร้างทางตอนใต้ คือบ้านบางเทาใน

ทิศเหนือจดบ้านเชิงทะเล ทิศใต้จดทิ่อกเขากลมคลา ทิศตะวันออกจดบ้านเชิงทะเล ทิศตะวันตกจดบ้านบางเทกกลาง ภูมิประทศในอดีตเป็นที่ร่วนภูเขา เชิงเขา ปัจจุบันเป็นที่ร่วน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชจ้าง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดคาดว่าถูกเอียงซ่าน(เกชุม ทาทิพย์ และบุญลิศ ทาทิพย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านลิพอนโดย หมู ๕ ตำบลครีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ย พโน่ได้ และหลักพิน ชึงลิพอนมจากหลักพิน พมายกทัพติดกลางบ้านบานลิพอน แต่พามองไม่เห็นหมูบาน เพราะภูมิประเทศเป็นเนา มีภูเขาบังอยู่ ทำให้บ้านลิพอนพ้นจากการโจรเมืองท่างหารมาได้ และชนกลุ่มแรกที่เข้ามาอยู่ เป็นตระกูล สกุลชิต ชุศรี ประเสริฐสุรินทร์ มุกกระพันธ์ สำเนียง ชาทิพย์ เมื่อ พ.ศ. 2499 ย ทิชเห็นอิดเข้าลุ่มบ่อน ทิศใต้ติดถนนเพชรบงษ์ อีกด้านทิศตะวันออกติดทุ่งนา ป่ายาง ทิศตะวันตกติดพ่อนบanga กอก ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่ายาง สวนมะพร้าวและสวนผลไม้ ป่าจุบันกลายเป็นป่าราก ทุ่งหญ้าและคลอง

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นเป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัดศรีสุนทร โรงเรียนมีตระภาพ อนามัยบ้านลิพ่อน ใจ (เกซง ทาทิพย์ และบุญเลิศ ทาทิพย์ ในข้อมูลเมื่อ 11 พฤษภาคม 2546)

ย บ้านพอนบ้านใหญ่ พอนบ้านใหญ่ เมื่อสมัยก่อนเริ่มใช้บ้านเลขที่เป็นบ้านแรกแล้วเรียงหลังลงมาเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีคุณค่าศักดิ์สิทธิ์ ครัวเรือนจัดเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ทิศเหนือติดพ่อนใต้ ทิศใต้ติดถนนทางไปเชียงใหม่ ทิศตะวันออกติดคลองรัตนโกสินทร์ ทิศตะวันตกติดพ่อนหัวงาน

กฎหมายประเทศไทยในอดีตเป็นป่าและสวนยาง ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเป็นชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำบดีอีกสนพท ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ประยุทธ ทักษิพงษ์ ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546)

บ้านมานะนิกย หมู่ ๗ ตำบลคลื่นสุนทร อำเภอคลองาง จังหวัดภูเก็ตฯ บ้านนิก เป็นภาษาพม่าที่เป็นอยู่ของพวกราษฎร์ บ้านนิก เดิมเป็นที่พำนักระของม้าที่ส่งสารสั่น และเป็นที่หยุดพักของคนเดินทาง และชุมกกลุ่มแรกที่เข้ามาอาศัยอยู่ คือนายปอด เครื่องสนิท นายเตี้ยว ก๊ะหลิม (ซึ่งต่อมาลูกหลานได้เปลี่ยนนามเป็นนามสกุลจันดาเชื้อ) นายหลิมมากชวน แซ่หลิม (ซึ่งในภายหลังลูกหลานได้เปลี่ยนนามเป็นเครื่องเส้นห) นายโถ นายอีด ชูศักดิ์ นายอ้อชัย (ไม่ทราบนามสกุล) ทิศเหนือติดสวนยาง ทิศใต้ติดเขาแบะอ่าว ทิศตะวันออกติดบ้านท่าเรือ ติดตะวันตกติดบ้านเชิงทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าดงดิบ ภูเขาสูงชัน คล่อง สวนยางและกาแฟเลี้ยงสัตว์ ปัจจุบันเป็นสวนยางและชุมหมู่บ้านชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัดเทพวนารามหรือ(วัดบ้านนิก) โรงเรียนมานะนิก (เพียง วัยรุ่นเดียว ในชื่อชูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงเครื่องระกาจากพืชพากษาทมีพืช มนต์คัม(สรุวงค์ พงศ์ไพบูลย์ ๒๕๓๓:๔๑) ย บ้านบางเหนี่ยววยด้วย หมู่ ๗ ตำบลคลื่นสุนทร อำเภอคลองาง จังหวัดภูเก็ตฯ บ้านเหนี่ยววยด้วย เป็นดินเหนี่ยวเป็นสีดำ บ้าน ภูเก็ตหมายถึงคล่อง ทิศเหนือติดบ้านมานะนิก ทิศใต้ติดภูเขาแบะอ่าว ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกติดบ้านมานะนิก ภูมิประเทศอดีตเป็นป่า ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการเกษตร

นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถันตี (เพิร์ วัյวุฒิ) ในข้อมูลเมื่อ 24 พฤษภาคม 2546)
ยกบ้านพ่อนบ่อเรย หมู่ ๘ ตำบลครีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พ่อนบ่อเรย เมื่อก่อนมีลายแทงคนแก้โดยมีเด็ก พุดว่าบ่อคัน แล้วผู้ชายก็ฟันคอดีก

ເລືອດໜະ
2546)ຍ

ย บ้านลิพอนหัวหนานย หม น ตำบลคลีสุนทร อำเภอคลาง จังหวัดคูเก็ตดย หมบ้านหลักพน
หมบ้านที่แบงแยกออกจากหมู่บ้านลิพอนหัวหนานย หม น ชื่อในสมัยก่อนคนในท้องถินเรียกหมบ้านนี้ว่าหมบ้านหัวหนาน จึงได้เรียกชื่อว่า
หมบ้านลิพอนหัวหนาน และเมื่อประมาณปี ๒๕๒๔ คนจังหวัดพัทลุง ซื้อตาบุญ กับตามุน เข้ามาทำงานเป็นคนเลี้ยงช้างให้กับนายสมัยก่อน ชื่อตาบุญกับตามุน
ได้เป็นคระภูดังดินดีมีสีบทอดลูกหลานจนถึงปัจจุบันนี้ ทิศเหนือติดถนนเทพกระษัตรี ทิศใต้ติดบ้านบางโจร ทิศตะวันออกติดพ่อนบ้านใหญ่ ทิศตะวันตกติด ถนนศรีสุนทร
ภูมิประทศในอดีตเป็นป่า มีสัตว์ป่าหลายชนิดและมีหมนองน้ำจำนวนมาก และที่ทุ่งนา ปัจจุบันมีเพียงหมนองน้ำ อาคารบ้านเรือน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชญา
รับจ้างทำสวน และรับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีสุสヘルซึ่งลูกจูบ (เกม ทาทิพย์ และบุญเลิศ ทาทิพย์ ในข้อมูลเมื่อ 11
พฤษภาคม 2546)

ย บ้านป่าตอง อยู่ในตำบลป่าตอง อำเภอสะท้อน จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอสะท้อน จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองเชียงใหม่ ห่างจากเชียงใหม่ประมาณ 40 กิโลเมตร อยู่บริเวณแม่น้ำป่าตอง ซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญในภาคเหนือของประเทศไทย

ทำงานเป็นช่วงๆ ส่วนใหญ่ประกอบหลัก ทิศเหนือคือบ้านไส้น้ำเย็น ทิศใต้และทิศตะวันออกคือดีกูญา ทิศตะวันตกคือตะเกล้อน้ำมัน ภูมิประเทศในอดีตเป็นนา ทุ่งหญ้า กำลังมอง ป่าโลง กาง ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย ที่รับติดภูเขา ป่า ทุ่งหญ้า กำลังมอง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจทองเที่ยว ภูมิภาคส่วนตัว ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นตัว (พิพย์ เกื่องกิน ให้ข้อมูลเมื่อ 13 พฤษภาคม 2546 และภิกษุ พิพย์ เกื่องกิน ให้ข้อมูลเมื่อ 13 พฤษภาคม 2546) บ้านนี้ในหมู่บ้านเดียวกัน แต่เป็นบ้านเดียวที่ไม่มีบ้านใดอยู่ใกล้เคียง ทำให้เป็นที่พักอาศัยที่เงียบสงบมาก

ชุมชนชาวพูดผล ต้าบลต้า เนย เทศบาลครุฑ์เกต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เมื่อก่อนการตั้งเป็นชุมชน แม่กาเป็นภาษาเล่น แม่คนอาศัยอยู่ แต่เดิมเป็นที่ของราชการหลังปี ๒๕๑๐ มีการลงที่ดินให้เป็นที่อยู่อาศัย ในความรับผิดชอบของที่ราชพัสดุ ปัจจุบันเทศบาลให้ชาวบ้านเช่าปีละ 360 บาทต่อหลัง ทิศเหนือติด ถนนศรีสุทัคห์ ทิศใต้ ถนนศรีเสนา ทิศตะวันออกติดชุมชนสะพานรวมพูลผล ทิศตะวันตกติดชุมชนร่วมน้ำ้ใจ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าชายเลน คลองไหลดลงสู่ทะเล ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย ชุมชนแพรอด ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีวกรรม รับจ้างทั้งไป นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาทางถิ่น ภาษาภูเก็ต มีมลพิมพ์ดีเด่น (ประสิทธิ์ ชินกานัน ให้ข้อมูลเมื่อ ๙ กันยายน ๒๕๓๖)

ยก ชุมชนนานสุทัศน์ฯ ๒.๒ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตฯ เมื่อ ๑๕๐ ปี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดินของคุณสมหวัง (คนเงิน) ต้อมะแบงขายให้กับตระกลพิทักษ์ธรรม ต้อมะแบงขายที่ดินนั้นอีกมีประชากรมาอาศัยกันมากขึ้นทิคเหนือติด ถนนดำเนง

นิรโทษแล้วที่ศรัทธาในอภิธรรมดล่องงานในเหย ทิศตะวันตกธิด นามสหศัน กมปะเทศเป็นที่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกูลยืนผ้า น้ำนมเข้าและร่วมเสริมส่วย

นับถือศาสนาคริสต์ นับถือศาสนาอิสลาม แม้เชื่อยิบ โรงเรียนสูงบาย ซึ่งบ้านเป็นรื่องสกุลของนายพลโทพระยาสุรินทรราช(ม.ร.ว.สิทธิ์ สุทัศน์) อคิดสมุหเทศบาลมณฑลภูเก็ต เมื่อ พ.ศ.๒๔๕๖ ๒๔๖๓ และพระครีสุทัศน์(หมอมหลวงอนุจิตรา สุทัศน์) อคิดผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๔๗๑ ๒๔๗๒ (ประวัติ ข้อมูลเมื่อ ๘ กันยายน ๒๕๕๖)

ย บานงำนหวานย หมุน ๑ ढับกลมลา อำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเดิมและชื่อเดิมมีบ้านหวาน ชื่มนี้มีต้นผักหวาน อัญชัญเรือนนี้เป็นจำนวนน้ำมากหรือมีน้ำใส เข้าปลูกอย้อย่างน้ำหวานเดียว ที่ดึงทางทศศรีติดกันเข้า ทศศรีติดเข้าบ่าต้อง ทศศรีตัวนองออกก้าดเทือกเขามาแล ทศศรีตัวนองติดที่น้ำร้างย

ภูมิปะเทศในอดีตเป็นป่ารกร้าง สวยงาม และสวยงาม ในปัจจุบันกลับเป็นบ้านเรือนแห่งน้ำร้าง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพัฒนาด้วยการค้าขายอิสลาม (ลง สาหรัด และสุปรานี สาหรัด ในข้อมูลเมื่อ 6 มกราคม 2547)

ย บานกมลอกเด ย หมู ๑ วนนริมหาด ตำบล咯ມดา อำเภอகடு จังหวัดภูเก็ต คือบานหมา อาณาเขตที่ศีห์เนื้อติดป่า ที่ศีห์ได้ภูเขาเยื่อ ทิศตะวันออกติดถนนกมลาและทิศตะวันตกด้วยภูมิประเทศในอดีตเป็นสวนมะพร้าว ทະເລແປ່ງ ปັຈຸບັນກາລາຍເປົ້ນຮ້ານຄາ ຫົວ້ານອາຫາວະລະນະບາງເປີຍວ່າ ້າວບານສານໃໝ່ປະກອບອາຊື່ພົບຈາງ ແລະ ອູກກິຈສົວຕ້າ ຊາວບານຈະນັບຖືຄາສານພຸທ່ອ ອີສລາມແລະ ຄຣີສົດ ກາຍາທີ່ເປີຍປັ້ງປຸງໃຫ້ເປັນພາກພາໄທຢືນໃຫ້ ມີໂຮງເຮັດວຽກບານກມລາແລະ ດຳນັກສົງຂະໜົງອະຮັມກມລາຍ (ລາມາ ແສ່ທອງ ໃຫ້ຂອມມູນເມື່ອ 6 ມັງກອນ 2547)

ย บ้านน่านอย หมู่ ๓ ตำบล咯ມຄາ อำเภอ咯ງ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเดิมและชื่อเดิม นานอก เนื่องจากเป็นที่นาที่อัญญาลีสุด ใกล้กันของคนอื่น ๆ ที่ดังที่ศิรินีอดีตเข้าสักสาม ทิศใต้ติดป่าและบ้านนอกแล ทิศตะวันออกติดโคกเคียนและทิศตะวันตกติดกุบ้ำบาน咯ມຄາ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ที่นา ภูเขาและหนองบัวบันเป็นป่า ที่นารวงและแฟรงค์คาชี ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพปั้นจั่ง ถุงกิจส่วนตัวและค้าขาย นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยก่อนได้มีสถานที่สำคัญคือกุบ้ำบาน咯ມຄາ (ปาน ตามาณ ให้ขออนุญาตเมื่อ 6 มกราคม 2547 และ 22 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงทุ่งนาที่อยู่ด้านนอก (เลียบ ชนบท) ให้ขออนุญาตเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ມັງກອນທີ່ມີຄວາມສົດໃຫຍ້ ພະນັກງານພົບປັນຕົວ ເພື່ອມີຄວາມສົດໃຫຍ້ ແລ້ວມີຄວາມສົດໃຫຍ້

ก็จะต้องมีการประเมินผลและประเมินความต้องการในแต่ละปี ตามที่ได้ระบุไว้ในแผนฯ ดังนี้ (รายปี จำนวน 24 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๐)

ทิศตะวันออกติดเชิงจูรีและทิศตะวันตกติดชุมชนสาย石榴ทั่วทุกมีเชือชาติดจีนยกเกี้ยนเป็นสวนใหญ่ ภูมิป่าระเตียนอิตเป็นเหมืองดินบุก และแหล่งน้ำปัจจุบันกลายเป็นสนามกอล์ฟและป่าชานบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง พฤกษาไทยกินได้ (เจสัน ตันติวิทย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 27 ธันวาคม

2546) บ้านทุ่งทองย หมู่ ๘ ถนนนวชิตดงความ ตำบลลักษ อำเภอกระ จังหวัดแก๊งต ผู้เฒ่าเคียงเลาฯ
น้ำที่ไหลมาจากการท่องเที่ยวที่มีเศษหอยที่ล้างกันให้流มาถึงบริเวณท้องท้อง หรือบ้านทุ่งทองนั้นเองย ที่ตั้งศิริเนื้อติดบ้านกระ ทิศใต้ติดภูเขาระหว่างวันออกจะด้วยความกว้างใหญ่ท่อง(ใกล้ตั้ง)และทิศตะวันตกจากบ้านบางท้อง(โรงเรือน้ำแข็ง) ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ทุนนาและแหล่งน้ำ ปัจจุบันกล้ายเป็นสนามกอล์ฟที่พักอาศัย ร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจสวนตัว นับถือศาสนาพุทธใช้ภาษาไทยถินตี มีสถานที่สำคัญสมานmagolfฟุ่งเก็ตคันทรีคลับ เชื่อมบางวด ศาลาเจ้าทงทอง โรงเรียนบ้านบางท้อง (บ้านกระ เกตสวารอน บันทึกเมื่อ 22 มกราคม 2547 และบันทึก สภากวย ให้ข้อมูลเมื่อ 27 ธันวาคม 2546)

ย บานบາທອງຍ ໝ່ ດັນວິຫຼືສົກຄວາມ ຕຳບັດກະທຸ ອຳເກອກະທຸ ຈັງຫວັດງູກເຕຍ ບາທອງ ມີຜູ້ຂາຍຫຼາຍເຂົາໄປໃນທຸນງບານລັບແລ
ດອນຂາກລັບໃຫ້ມີ້ມາຄນະຄຸງຢຶ່ງເດີນກີ່ຢືນໜັກ ເລີ່ມທີ່ມີ້ອາກທີ່ລົດນິດ ເດີນມາຈົນເຖິງບັນຈົ່ງນີ້ມີ້ນັ້ນມາຂັດຕັ້ງໃນຂະໜາດທີ່ອຳບັນນໍ້າ ລັງນໍ້າແລ້ວມີ້ນັ້ນກາຍເປັນທອງ
ຈົ່ງນີ້ເສີ່ມຕາຍກັບປົກກົນມີ້ນັ້ນກີ່ໃໝ່ຈົ່ງ ທີ່ດັ່ງທີ່ກົດເຊີ້ມີຕົດບັນສຶກໂກ ຖືກໄຕຈັດກູ່ເຂາ ທີ່ສະຕະວັນອອກຕົດບັນທຸງທອງແລະທີ່ສະຕະວັນຕາດກູ່ເຂາ ຖົມປະເທດໃນອົດຕືບເປັນແລ້ວໆນໍ້າ
ປ່າ ກູ່ເຂາ ຂາວບັນສ່ວນໃໝ່ປະກອບອາຊີພົບຈຳ ແລະຮູກສຸລວນຕ້ວ່າໃໝ່ກາຫາພູດກັນເປັນກາຫາໄທຢືນໃຕ້ ນັບເຖືອກສານພູທອ (ບຸນຫຼູ ສົກ ໄຂ້ອມູລເມື່ອ 27 ອັນວັນຄມ
2546)

ย บ้านนาบอนย หมู่ ๑ ถนนเจ้าฟ้าในตะวันออก ตำบลลดลง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต nabon เรียกมาตั้งแต่สมัยดังเดิมมาแล้ว ชื่นเมื่อก่อนบริเวณนี้เป็นที่น้ำและที่นาแห้งน้ำริมดินคนไข้ในจำนวนมากคงไปทางไหนก็เห็นแต่คนเงี่ยงเรียกว่า นาบอน ที่ตั้งทางทิศเหนือคิดกันบริเวช ทิศใต้ดินบานาห์หลอย

ที่ศูนย์วันออกอีกหนึ่งในงานและที่ศูนย์วันออกอีกหนึ่งในงาน ภารมี วงศ์เทศในห้องที่ตั้งเป็นสวนมะพร้าว ที่น่านาจะดูเป็นส่วนบุคคล ใจจดจ่อไปในเรื่องราว

ชาบานสวนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยเด่นได้ สถานที่สำคัญ ศาลเจ้ากวนอู (กิติพัฒน์ แหลมมย อพาร์ รักษาทรัพย และ สี่กิ่ว ชัชเวช ในหมู่บ้านเมื่อ 26 ธันวาคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านคนนาที่มีบ่อน(เกตุนภา มากดาสกุลภิบาล ๒๕๓๓:๑)

ย บานดะเดียนย หมู่ 1 ตำบลเทพกรwrightวี อำเภอคลองลาง จังหวัดภูเก็ตด้วย บานเดียน ซึ่งเป็นมีชื่อนี้ด้วย

ทอยุ่ข้างคลองนอกจากไม่ทองหลางแลวยังมีไม่แต่เคียนเป็นจำนวนมากที่นำไปทำเรือ ที่ตั้งทางทิศเหนือติดวัดม่วงโภ

ที่ศตวรรษแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในประเทศไทย

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำทัวไปทำสวนยางและครุภัจจุบันตัวนับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถี่เกี้ยง (เลี้ยง ชันธ์ศิริ)

ย บานพรุจำปาย หมู่ 3 ตำบลเทพรักษ์ดี อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต ย บานพรุจำปาย เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นพรุ

บริเวณนี้เคยมีต้นจำปาเป็นจำนวนมากจึงเรียกว่า พรุจำปา ที่ตั้งทิศเหนือติดเขาคลวย ทิศใต้ติดบ้านดอน ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก

ภูมิประเทศในอดีตเป็นพุ่งสูงเข้า ต้นจำกป่า ปัจจุบันเป็นสวนยาง ที่ชุมชนในหมู่บ้านประกอบอาชีพพรับจำนำ นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม (วิรัตน์ ศรีเมือง ใบ)

มกราคม 2547) ยัง ที่ บ้านเมืองในหมู่ฯ นั่น ด้วย คำว่า เอเทพกรจะชั้ตตี้ คำว่า คุณลง ลังหัวดูภารือตย. บ้านเมืองในหมู่ฯ เมื่อก่อนหน้า เวลาบันทึก บ้านหลักเมือง

เชื่อกันว่าหาหอยมีคราฟที่มีเชือกเป็นสิ่งคงเพื่อมาบวางสองฝั่งทึ่งเป็นจะทำให้น้ำเนื้องอยู่ยืนเป็นสุข จึงเรียกบริเวณนี้ว่า บ้านเมืองใหม่ ที่ตั้งทิศเหนือติดบ้านหยุ่น ทิศใต้ติดบ้านป่าครองชี้ฟ้า ทิศตะวันออกติดบ้านทามะพราวนและทิศตะวันตกติดในยางยาง ซึ่งภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา สวนผลไม้ เมืองแร่ เลี้ยงสัตว์

ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำ รับราชการ ค้าขาย ทำสวนและเลี้ยงสัตว์ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยค่อนข้างมีสถานที่สำคัญคือโรงเรียนวัดเมืองใหม่ ศาลเจ้าแม่หลักเมืองและวัดเมืองใหม่ (ทางขึ้นไปใหม่ ให้ข้อมูลเมื่อ 17 มกราคม 2547) สูนิ ราชภัณฑารักษ์ (๑๕๒๗๗:๗๔) พบว่า เมือง栎لاحใหม่ที่บ้านเมืองใหม่ในทรงรัชเมื่อ พ.ศ.๒๓๖๘ สมัยรัชกาลที่ ๓ หลังจาก栎لاحแตกเมื่อ พ.ศ.๒๓๕๙ ชาว栎لاحได้อพยพไปอยู่ที่กรุงฯ และขยายกลับมาสร้างเมือง栎لاحใหม่เป็นบ้านเมืองใหม่

นับถือศาสนาอิสลามและพุทธ ใช้ภาษาไทยถินตั้ง มีโรงเรียนบ้านครุจាป่า มักอธิบายด้วยภาษาไทยและเป็นสกอร์ซิต (ผสน เริงสมุทร ให้ข้อมูลเมื่อ 17 มกราคม 2547) ย บ้านป่าครองชี้พิพ หมู่ ๙ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอคลองเจ จังหวัดภูเก็ต บ้านป่าครองชี้พ คือหมู่บ้านที่สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๐ ซึ่งรัฐมุ่งที่ดินให้ชาวบ้านประมาณ

๒๕) ไฟเพื่อเป็นที่คินสำหรับครองชีพ ทิศเหนือติดหมุน & เมืองใหม่ ทิศใต้ติดหมุน ๘ บานนาใน ทิศตะวันออกด้วยเข้าพระแทรและทิศตะวันตกด้วยนกเพลกระหว่างที่รี ภูมิประทศในอดีตเป็นป่าไม้ใหญ่ ป่ายาง คงเดือ เข้าพระแทร บัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำจ้างและกรีดยาง นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ใช้ภาษาไทยกันได้ มีสวนทดลองยางพารา โรงเรียนบ้านป่าครองชีพและเตาเผาถ่าน(นิราชร์ ตะเคียงทอง ให้ข้อมูลเมื่อ 17 มกราคม 2547)

ย บ้านท่ามะพร้าว หมู่ ๑๐ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ท่าพราว เป็นท่าเรือที่มีมะพร้าวอยู่บริเวณนั้นมาก ที่ดังทางทิศเหนือติดคลองท่าพราว ทิศใต้ติดถนนแหลมทรายเมืองใหม่ ทิศตะวันออกติดบ้านแหลมทรายและทิศตะวันตกติดป่ายาง ภูมิประเทคนอนดีเป็นป่าโงกเงิง ปัจจุบันเป็นสวนยาง

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยกันได้ มีกองทุนหมู่บ้านทามะพร้าว (หาด แซสูน ให้ขออนุมัติเมื่อ 11 มกราคม 2547) ยังคงดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง ทำให้ชาวบ้านมีความมั่นคงทาง济济 ภูมิปัญญาและคุณธรรมสูง

ที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนยาง รับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถี่นั้นได้ มีสถานีเนื่องมายังในเรียนสิทธิ์สนธิรำงและสยิดบ้านผักชีด (ประพันธ์ ถิ่นแกะยาง ให้ข้อมูลเมื่อ 20 ธันวาคม 2547)

ย บ้านบางแพย หมู่ ๓ ตำบลป่าคลอก อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางแพ ที่ตั้งทางทิศเหนือติดบ้านบางโรง ทิศใต้ติดบ้านป่าคลอก ทิศตะวันออกจากทางเลและทิศตะวันตกติดเข้าพระแทร ภูมิประทetcในอดีตเป็นป่า สวนยางและที่นา ปัจจุบันเป็นที่นาราง นากุ สวนยาง

ช่าวบ้านสวนใหญ่ประกอบการเกษตร นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นด้วยวิถีมีมัสยิดบ้านบางแพ (เจริญศรีย ศรีสวัสดิ์) ให้ข้อมูลเมื่อ 20 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงซื้อสวนหนึ่งของเรือน (เลี้ยบ ชนะศักดิ์ ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บานปางโรงย หมู ๓ ทำบลปัคคลอก อำเภอคลาง จังหวัดภูเก็ต ย อีดีบีเวณนี้เคยเป็นเมืองโบราณที่ของบริเวณเมือง จังเรียกต่างกัน บานแหลง บานทองวัด ทุกวัด บานลงอย สมัยต่อมากความเจริญข้ามมาหากมีการสร้างโรงชั้ตห้องรับน้ำที่ตั้งกรวยในบริเวณเจ็งทำให้ต้องเปลี่ยนชื่อเป็นบานปางโรง ที่ตั้งทางทิศเหนือติดบ้านชุมเพลละ

ที่ศิริติดป้ายแบงแพ ที่ติดวันออกติดคล้องโพลเพลสแล้วที่ติดเข้าพะแทว ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าทึบ มีหนอนน้ำ สภาพกันดารเป็นภัยชราบานส่วนใหญ่ประกอบทางการเกษตร ค้ายา รับจ้างทั่วไป นับถือศาสนา อิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นด้วย มีสถานที่สำคัญ เช่น ศูนย์ศิริราณมูลฐานซึ่งที่กวนหนังสือพิมพ์ประจำจำหน่ายบ้าน สนามกีฬาประจำจำหน่ายบ้าน หอกระเจาอยู่ข้าง สถานีตำรวจนครบาล ท่าเทียบเรือบางโรง สนามกีฬาประจำจำหน่ายบ้าน มัสดุกนุรุลญันพะย์ (เจาะศักดิ์ ทอกทิพย์ ดล คงนาม และเชิดย์ เกิดทรัพย์ ให้ขอมาลเมื่อ 20 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงสถานที่ของเรือนที่อยู่เหนือระเบียงบ้านแบบกลาง(เลี้ยบชานะศึก ให้ขอมาลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

บ้านพารวย หมู่ ๔ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตฯ พาราชีวิชaganiniyamปลูกยางกันมาก ดำเนินเมืองใหญ่มีน้ำยางมาก และในอดีตเคยเป็นของท้าวสามัคคี จึงเรียกว่า บ้านพารา ที่ตั้งทางทิศเหนืออุดตทามะพรา ทิศใต้อุดตบ้านบางโรง

ทิศตะวันออกติดป่าชัยเด่นและทิศตะวันตกด้วยแม่น้ำมูล ภูมิประเทศในอดีตเป็นภูเขา ป่าดิน ที่น้ำ และป่าบูบานเป็นป่าสงวน นาถกุหลาดำ สวนยาง ชาบ้าน ส่วนใหญ่ประกอบการทำสวน รับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม พุดภาษาไทยใหม่ มีสถานที่สำคัญ เช่น โรงเรียนบ้านพารา มัสยิดดากูลอสติกอมะร์ (สะอาด พันธุ์พิพิทธ์ ในชื่อเดิมเมื่อ 20 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงบ้านลา แปลว่าอาลีกี (สูนย์ราชวัณฑาภาร์ อังกฤษ:)

พัฒนาฯ จึงขอเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ “นวัตกรรมด้านการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้” (หัวข้อรายละเอียด ดูรายละเอียดในหน้าหลัก) ในวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2546 ณ ห้องประชุมชั้น 2 ชั้น 2 ของอาคาร 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บ้านชาวปอย หมู่ ๖ ตำบลปลากลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตฯ ชาวปอย เพราะข้างริมทะเลมีต้นปอยูเป็นจำนวนมาก นำต้นมาทำเป็นเชือกลามควายที่ดึงทางทิศเหนือและทิศใต้ดึงเข้า ทิศตะวันออกด้วยไม้ แล้วทิศตะวันตกดึงเข้าและส่วนยาง ภูมิประทศในอดีตเป็นป่า ที่น้ำปูฉบับมีสวนยาง และที่น้ำกุ้งชาวบ้านสวนใหญ่ประกอบบำบัดร่างกาย ทำสวนนับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษาไทยถิ่นใต้มีแม่สอดด้านชาวปอย (เรามีภูมิคุณมุตตาภิญ) โรงเรียนบ้านชาวปอย กุบะราบันชาวปอย (ขอบ การะนาม ให้ขออุดมเมื่อ 21 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงชาวที่มีบ่อน้ำ (เลียง ชนะศึก ให้ขออุดมเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านนายมูญ หมู่ ๗ ตำบลป่าคลอก อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต หมายวัน เป็นภาษาตามลาย ที่พึงทางทิศเหนือติดสวนยาง บ้านป่าคลอก ทิศใต้ดงทะเล ทิศตะวันออกติดสวนยางและทะเล ทิศตะวันตกติดบ้านผู้เชื้อ ภูมิประเทศในอดีต ป่า สวนยาง แหล่งน้ำ ป่าดงดุบัน เป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการทำสวนยางย ประมง รับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถินตัว มีเมืองศิริดารุลมุตตากิน (เดนีย สำราواتันย์ ในข้อมูลเมื่อ 20 ธันวาคม 2546) ชื่อความนิ่มนายลึ้งกานพัฒน์ทิพยวิภากร์ตีเรียกามหุ (เลี้ยง ชนะศักดิ์ ในข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านบางกาย หมู่ ๘ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บางกอก อตีบวิเวนนี่เป็นป่าพังกา เรียกสัน្តิ ว่า บ้านบางกอก บาง
สถานที่ที่มีน้ำเข้าถึงคล้ายกับคลองย ที่ตั้งทางทิศเหนือติดถนนท่าเรือ ทิศใต้ดัดป่า ทิศตะวันออกด้วยทะเล และทิศตะวันตกติดบ้านท่าเรือ ภูมิประเทศในอดีตเป็น^๑
ป่าพังกา แหล่งน้ำ ป่า ป่าจุบัน ป่าไทร ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชป่า ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษาไทยในตี้ดัย (คำไฟ กะรานามย ให้ข้อมูลเมื่อ
21 ธันวาคม 2546)

ຍີບນານອາວຸກູ່ຍໍ ແມ່ນດຳນັບປັດຄອກ ຄໍາເກອຄຕາງ ຈັງຫວັດກູ້ເຖິຍ ອາວຸກູ່ ສັນຍັກອນບວລີໂລນອາວຸກູ່ມີທະເລເປັນອາວຸກູ່ແຫ່ງຂາມກາ
ທຸກປີຈະມີກຸ່ງເຂົາມາບວລີໂລນອາວຸກູ່ເປັນຈຳນວນນຳກຳ ດັນສັນໄນ້ຢູ່ຈະໃຊ້ແທນອົດກຸ່ງເປັນອົບປັດລັກ ທີ່ຕັ້ງທາງທີ່ສືບເໜີຈົດທະເລ ທີ່ສືບໃຫ້ດິດສົວຍາງແລະບາງໂຮງ ທີ່ຕະວັນອອກຈະເຂາ
ທີ່ຕະວັນຕົກຕິດຄອງ ຖົມປະເທດເປັນກູ້ເຂົາ ສ່ວນຜລີມໄໝ ສ່ວນຍາງພາວາ ຂ່າວບັນສຸວນໃຫຍ່ປະກອບທຳສ່ວນ ປະຮມງ ຮັບຈ້າງ ພຸດການໝາໄທຍົນໄດ້ ມີໂຮງເຮັດວຽກນຳນັ້ນອາວຸກູ່
(ສຶຕິຍ ຈອບຮູ້ຍໍ ໃນຂໍອມຸລເມື່ອ 21 ອັນດາມ 2546)

ย บานบ่อสมัย หมู่ ๔ ตำบลไม่ข้าว อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บอสوم มีดินสอง (ใบใหญ่ เป็นสมุนไพร ใช้เคี่ยวแก้โรคชาง) ทิศเหนือติดบานหยิด
ทิศใต้ดดสนามบิน ทิศตะวันออกติดเข้าไม้แก้ว (เข้าบางดูก) ทิศตะวันตกดทางเล ภูมิประเทคโนโลยีตีเป็นที่นา ป่า ภูเขา แหล่งน้ำ สวยงาม บัวบัน พื้นที่พักอาศัย ที่นี่ร่วง
ภูเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำ ทำสวน ใช้ภาษาไทยถิ่นต้น นับถือศาสนาอิสลาม มีมัสยิดนูรูลลิสلامบ้านบ่อสม กุบิงบ้านบ่อสม (คุณมาก จาไวก
ให้ขออนุญาตเมื่อ 21 ธันวาคม 2546)

ย บานแหลมหลาย หมู่ 5 ตำบลโนนขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต แหลมหลาย เป็นที่พักของชาวเลตระงับเริ่มแหลมพากขาวได้สร้างหลาใบ奴ษา คนบวิเวณนั้นจึงเรียกว่า แหลมหลา และในอดีตมีเด่นไม่ปักคุณทั่วไปโดยเฉพาะป้าขายเลนเป็นแนวราย และสมัยก่อนมีการก่อสร้างทางเที่ยบเรือระหว่างจังหวัดพังงา - ภูเก็ต มีแพขนานยนต์เข้ามาใช้ข้ามฝั่งเพื่อวิบัติเด็ดดี ร.7 สถานที่ทางทิศเหนือจุดทะเล ทิศใต้ติดถนนมะพร้าว ทิศตะวันออกและตกตะทะเล ภูมิประทศในอดีตมีเด่นไม่ปักคุณ ป้าขายเลน ป้าจุบันกล้ายเป็นกัน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร ประมง ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ จะใช้ภาษาไทยถิ่นได้และชาวเลใช้ภาษาแม่ชิง สถานที่สำคัญวัดท้าวตี้ไชย สะพานสารสิน โรงเรียนท้าวตี้ราชัย (วราวนทร วงศ์เพียง ให้ข้อมูลเมื่อ 11 มกราคม 2547) ชื่อวันนี้หมายถึงแหลมที่ศาลพระภูมิ(เดิม ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านป่าไทย หมู่ 6 ตำบลไม้ขาว อำเภอคลองจั่ง หัวดูกูเก็ต บ้านไทร อาณาเขตทางด้านทิศเหนือติด ถนนสันมีบินนานาชาติกูเก็ต ทิศใต้ติดบ้านในยาง ทิศตะวันออกติดที่น้ำและทิศตะวันตกด้วยแม่น้ำสายเลและถนนบิน กมีประเทศาในดีดเป็นป่าและที่ร่วน ปัจจุบันเป็นท่าอากาศยาน

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ท่องเที่ยว นักถือศรัทธาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ สถานที่สำคัญ มีสนามบินนานาชาติ กرمอุดรธานี องค์การโทรศัพท์ (วารินทร์ วงศ์เพ็ญ ให้ข้อมูลเมื่อ 11 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงหมู่บ้านที่เริ่มทั้งต้นไทรและบอน้ำ (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านห้วย หมู่ 7 ตำบลไม้ม่วง อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บ้านห้วย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไม้เบญจพวน ป่าโกကง ป่าจุบันที่พักอาศัย สวยงาม ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการทำสวนยาง นับถือศาสนาอิสลามและพุทธ พูดภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดนรุломมันบ้านห้วย (สมหมาย มีศักดิ์ ให้ข้อมูลเมื่อ 11 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงที่ทรายพักระวางทาง (เลิบะ ชานะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านทุกคหบังเนียงแตกย หมู่ 5 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ท้อง ซึ่งเมื่อก่อนที่ร้อนแล้ว เรียกว่า เลี้ยง แล้วมันแตก เปลี่ยนเสียงไปเป็นพะเนียงแตก มีทุ่งหญ้า นานาพันธุ์มีหญ้าตามมาจนถึงบริเวณนี่เรียกว่า ทองคำ และเรียกว่าเป็น ทุกคหบังเนียงแตก อาณาเขตศิริเหนือจดหมายเมืองเก่า ทิศใต้ติดถนนสามกอง ทิศตะวันออกจุดขุมเมือง (แหล่งน้ำ) และทิศตะวันตกติดถนนโรงเรียนทุกคหบังประเทศาในอดีตเป็นหญ้า เมืองเก่า ป่า แหล่งน้ำ ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย บ้านเรือน แหล่งน้ำ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชญาและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถันได้ในการสื่อสาร (แดง สูงเจริญศิริ (แซตัน) ในข้อมูลเมื่อ 22 ธันวาคม 2546 และล่าสุด ๘๖๙๘๗๘๒๐๖๒๒ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๖) ซึ่งบ้านนี้มายังคงสภาพเดิมๆมาต่อมา

ย บ้านแรมชั่น หมู่ 2 ถนนเจ้าฟ้า ใน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ไปรับและ แรมชั่น ถนนเขตทิศใต้ติดถนนวงเวียน กิจศะวันออกติดถนนเจ้าฟ้า ใน กิจศะวันติดถนนเจ้าฟ้าในอก ภูมิประเทศในอดีต เป็นที่นา สวยงาม ป่า เมืองแรกราก ปัจจุบันสวยงาม ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถันได้ในการสื่อสาร (ปัญญา อุกฤษรรษพินิจ ให้ข้อมูลเมื่อ 27 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงนามีหล่ม (เดิม ชานคี ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บานดีนเข้า หมายถึง บริเวณเชิงเขา อยู่ในตำบลคลอง อำเภอเมืองภูเก็ต(เกตุ) บ้าน หมู่บ้านสกุลภิบาล ๒๕๓๓:๓๑) ย บานชิดเชี่ยว หม ๕ ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ชิดเชี่ยวเนื่องมา ชิดเชี่ยว- ดาว ๗ ดาว เหนียว - นางฟ้า หญิงย หมา คือ หญิงผู้สาว สวยงาม นางฟ้าทั้ง

7ย อาณาเขตทิศเหนือติดป่า ทิศใต้ติดเขายังอ้อ ทิศตะวันออกติดถนนสุรุ่วงกุลและทิศตะวันตกติดคลองช้างผันหลัง ภูมิประเทศาในอดีตเป็นชุมเมืองเก่า ป่า แหล่งน้ำปัจจุบัน ป่าและที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำ นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถือนิเตย (ขอ留意 พิทักษ์วงศ์ และหลวงนา瓦รักษ์) ให้ข้อมูลเมื่อ 27 ธันวาคม 2546) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงนางฟ้าจำนวน ๙ องค์ (ไชยothu ปืนประดับ ให้ข้อมูลเมื่อ ๗ กันยายน ๒๕๔๖)

ย บ้านท่าเรือ หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พนักงานเมื่อ 30 กิจกันในอดีตเมื่อสำเนามาจด เรื่องบรรทุกไม้ เวลา 3 หลัก
อาณาเขตที่ศรีสุนทรติดหมู่บ้านลิพ่อนได้ ทิศใต้ตำบลป่าคลอก ทิศตะวันออกติดหมู่บ้านมาหินิก ทิศตะวันตกติดตำบลเกาะแก้ว ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ป่า
หนองน้ำ เมืองแร่ดีบุก บ้านเป็นสวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถี่นั้นได้
มีอนุสาวรีย์ทวารเทพกรະชัตติรี-ทวารศรีสุนทร ศาลเจ้าท่าเรือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ถลาง ศาลเจ้าแม่หลักเมืองถลางท่าเรือ (เลี้ยง ชนะศึก ในข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม
2546)

ย บ้านส้มเพื่อย หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลอง落ち จังหวัดภูเก็ต ส้มเพื่อย อาณาเขตทางทิศเหนือจุดหาดบางเทา ทิศใต้จุดหาดสูrinทร์ ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทา ทิศตะวันตกติดทะเล ภูมิประทศเป็นป่าชายเลน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นடี้ย ชื่อบ้านหมายถึงบ้านที่มีส้มมะเพื่อย(เดิมชื่อศรีคึก ให้ชื่อมาเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านหนองสูรินทร์ หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอคลองหลวง จังหวัดนนทบุรี ทางด้านหน้าอุตสาหกรรมน้ำดื่มบ้านส้มเพื่อเงิน ทิศใต้ติดกับเขากลมลา
ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทาและทิศตะวันตกจากหมู่บ้านสูรินทร์ ภูมิประเทศเป็นทางทราย ชานบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าวเจ้าง ค้าขาย นับถือศาสนาอิสลาม
ใช้ภาษาไทยถี่นั้น เนื่องจากหมู่บ้านสูรินทร์ได้ตามบวรราษักดิ์พระยาสูรินทร์ เจ้าเมืองคลองหลวงเกตติ ชื่อนี้ได้ซื้อมาพระยาสูรินทรราช(นายกุง
วิเศษกาล) สมเหตุความกิบบานมณฑลกาเต็ต(เดิมบ้านชุมชนที่อยู่ในหมู่บ้านสูรินทร์ จำนวน 24 หมู่บ้าน ตั้งแต่ปี 2546)

ย บานป่าสักย หมู่ 4 ตำบลเชิงทะเล อำเภอคลาง จังหวัดภูเก็ต บานป่าสัก อาณาเขตทิศเหนือติดโคกโนนด ทิศใต้ติดหัวสะพานบานบอน ทิศตะวันออกติดสวนยาง ทิศตะวันตกติดพื้นที่ลากูนา ภูมิประเทศา สวนยาง สวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง สวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถี่นั้นได้ มีศาลเจ้าเดกุน (ยวนย ลายเสือ อายุ 75 ปี กีด พ.ศ. 2471 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเชิงทะเล 12 หมู่ 4 ตำบลเชิงทะเล อำเภอคลาง จังหวัดภูเก็ต ในข้อมูลเมื่อ 26 ธันวาคม 2547) ข้อมูลเมื่อ 26 ธันวาคม 2547

ย บ้านยา หนู 6 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านยา อดีตเคยเป็นที่อาศัยของพระยา ซึ่งท่านพระยาถลางนำเมืองมาชื่อไว้แห่งนี้ อาณาเขตทิศเหนือติดสะพานบ้านดอน ทิศใต้ติดบ้านบางใจ ทิศตะวันออกและตะวันตกติดสวนยาง ภูมิป่าระเทศในอดีตเป็นที่นา หนอง คลอง บึง ป่าไม้自然พันธุ์ ปัจจุบัน สวนยางพารา อาคารบ้านเรือน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชบาง สวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (หยอย จันทวงศ์) ในชื่อหมู่บ้านที่ 26 (ธันวาคม 2546) สืบสานนิมายถึงวันพระยาเจ้าเมืองถลาง (เลิบมี ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บานในย่าง หมู่ 1 ตำบลสาคร อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บานในยันต์ ในวัง ซึ่งในอดีตเป็นบานในยัง แต่เรียกเพี้ยนเป็นในย่าง อีกนัยหนึ่งเนื่องจากมีต้นยางจำนวนมากเป็นป่าอย่าง คนไปอาศัยอยู่ในป่าอย่างเงียบๆ เนื่องจากส่วนที่อยู่อาศัยนั้นห่างไกล ทิศตะวันออกติดป่า ทิศตะวันตกติดทะเล ภูมิประเทศาโนดีตเป็นป่าไม้ ป่าจุบัน แหล่งน้ำ คลอง ทะเล ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการทำสวนยาง รับจ้าง ประมง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถินตี มีท่าทางคายภูเก็ต วัดมงคลาราม (เคียงบย ลิมประดิษฐ์ ให้ขออุณาล เมื่อ 28 ธันวาคม 2546) (นิพลด ลิมประดิษฐ์ ให้ขออุณาล เมื่อ 28 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านที่อยู่ในคงต้นยาง (เลียบ ชนบท ให้ขออุณาล เมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านสาคู ย ย ย หมู่ 3 ถนนสาคู - สายน้ำ ตำบลสาคู อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สาคู ซึ่งเมื่อก่อนมีต้นสาคูจำนวนมาก アナเซตtagทิศเหนือติดต่อกันมา ทิศใต้ติดกับเขาเมือง ทิศตะวันออกติดพุ่มป่า ทิศตะวันตกติดกับเขาบ้านสาคู ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา ภูเขา แหล่งน้ำ ป่าสาคู ปัจจุบัน ที่น้ำ้ง สวนผัก สวนยาง ชานบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนผัก นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านสาคู องค์การบริหารส่วนตำบลสาคู (ถนน รักษนิพัล และนิพัล ลิมประดิษฐ์ ให้ข้อมูลเมื่อ 18 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงสะที่มีโค หรือบ้านที่มีต้นสาคู(เลียบ ชนบท ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านในท่อน หมู่ 4 ถนน ในท่อน ตำบลสาคู อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต ใบอนุญาตที่ดินเข้าหลักเมือง ที่ดินติดกับเข้าหัวนอน
ที่ดินตะวันออกติดกับเข้าหัวนอนและที่ดินตะวันตกด้วย ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่า ที่นา ภูเขา แหล่งน้ำ ปัจจุบัน ที่พักอาศัย ที่นี่วาง
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ประมง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านในท่อน (กรรณฯ แห่งเดียว ในข้อมูลเมื่อ 18 มกราคม 2547)
ย บ้านบางมاءเหลา หมู่ 5 ตำบลสาคู อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางมاءเหลา มาจากพากเพียรลัดลงมาเหลามีพ้องทำอาชุ เพื่อทำสังคม
อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านในยาง ทิศใต้ติดบ้านสาคู ทิศตะวันออกติดกับเข้า ทิศตะวันตกด้วย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าทึบ ลำคลอง หนองน้ำ ปัจจุบัน
สวนยางพารา สวนผลไม้ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร รับจ้าง ประมง นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีแม่สอดคล้องอาบีดีนย (ห้อง บัญญา
ไว้จะขออนุมัติ 18 มกราคม 2547) ซึ่งอยู่ห่างจากบ้าน 100 เมตร บริเวณที่ตั้งบ้านติดกับแม่น้ำทุ่งร้อน (ห้อง บัญญาไว้จะขออนุมัติ 24 ธันวาคม 2546)

หมายเหตุเพิ่มเติม 18 มกราคม 2547) ข้อบันทึกนี้มายังกระทรวงมหาดไทย เมื่อหลังจากได้รับข้อความจากนายมูลนิธิฯ 24 มกราคม 2546)
ย บ้านชายวัดดอย หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอကหุ้ง จังหวัดดอยภูเก็ต ชายวัด ซึ่งเป็นบิเวรอนที่อยู่ใกล้กับวัด หรือติดกับวัดสุวรรณคีรีวงศ์ ถนนเขตทิศเหนือติดภูเขา
ทิศใต้ติดบ้านมณฑล ทิศตะวันออกติดภูเขา วัด ทิศตะวันตกติดบ้านโนกขาม ภูมิประเทศ ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย รับจ้าง ถูกกิจกรรมทางการเมืองที่เยาวชน
นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยนิยม มีวัดสุวรรณคีรีวงศ์ (วัดเลี้ยง คร ให้ความเมื่อ 22 ธันวาคม 2546)

ย บ้านโนกขามมย หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอสะเมิง จังหวัดภูเก็ตย บ้านโนกขาม เมืองอุบลราชธานีมีต้นมะขามใหญ่เป็นจำนวนมาก อาศัยน้ำที่ศูนย์ติดภูเขา ทิศใต้ติดบ้านชายวัด ทิศตะวันออกติดบ้านชายวัด ทิศตะวันตกติดบ้านเพชร ภูมิประทศในอดีตเป็นนา ภูเขา แหล่งน้ำ ป่ามะขาม ปัจจุบันเป็นนาชาว ที่พักอาศัย ภูเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชญา รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม คริสต์ ใช้ภาษาไทยถือนิ้ว มีแม่น้ำบ้านโนกขาม (บุญเลิศ ครุ อายุ 48 ปี เกิด พ.ศ. 2498 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเพชร 240 หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอสะเมิง ให้ขออนุญาต ให้ข้อมูลเมื่อ 22 ธันวาคม 2546) บ้านโนกขาม หมู่ 1, ๒ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โภคทรัพยาภรณ์ อาศัยน้ำที่ศูนย์ติดภูเขา ทิศใต้ติดบ้านโนกขาม ทิศตะวันออกติดบ้านหัวพูด ทิศตะวันตกติดบ้านหัววัด ทิศตะวันตกติดถนน(ทางไปในหนอง) ภูมิประทศในอดีตต้นมะขาม ป่า แหล่งน้ำ ที่นา ปัจจุบันส่วนผัก ที่นาชาว ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชญา รับจ้าง ปลูกผัก นับถือศาสนาพุทธย

ใช้ภาษาไทยในการพูด (ลิขิต ประจันทบุตร ในข้อมูลเมื่อ 22 มกราคม 2547)

ย บ้านกະหลົມຍໍ 5 ຕຳປາຕົ້ນອັນດີກະຫຼາງ ຈົງໜັງວັດຖຸເກີດຍ ກະລົມ ອານາເຊືດຕິດເຫັນແລະທີ່ຕະວັນອອກຈະດູເຂາ ທີ່ຕໍ່ແລະທີ່ຕະວັນຕົກຈະທະເລກມີປະເທດໃນດີຕີເປັນປໍາດີບ ດູເຂາ ປັຈຸບັນເປັນໂຮງແຮມ ຢານຄາ ຂາວບ້ານສ່ວນໃໝ່ປະກອບຮູກຈິກທອງທີ່ຢັງ ນັບຄືອສານາອີສລາມ ໄກພານາໄທດີນີ້ຕີ່ (ຫລິມຍ ຄຽວໃຫ້ຂອ້ມູນເນື້ອ 22 ຊັນວານຄມ 2546

ย บ้านแหลมเพชร หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต บ้านแหลมเพชร บริเวณนี้เป็นแหลม คุณสมัยก่อนเชื่อว่าเคยเจือเพชรในคลับบริเวณหัวแหลม อาณาเขตทางทิศเหนือติดโคกขาม ทิศใต้ติดทะเล ทิศตะวันออกติดภูเข้า ทิศตะวันตกติดวัดแหลมเพชร ภูมิประทศในอดีตเป็น ปราดบ ภูเขา ที่นา สวนผัก ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย และร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำ และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ใช้ภาษาไทยถี่น้ำ (หลินย์ ครุฑ์ ให้ข้อมูลเมื่อ 22 ธันวาคม 2546)

บ้านกงราย หมู่ ๑ ตำบลกงราย อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านกงราย มีการสร้างบ้านเรือนกันมาก คนภูเก็ตเรียกว่าบ้านว่า รุน สวน กะ หมายถึง อ่าว อาณาเขตทางทิศเหนืออย ย ทิศใต้ย ทิศตะวันออกอย ย ทิศตะวันตกอย ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา แหล่งน้ำ ป่า บัวบันทือยุ่งอาศัย ป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยได้ มีวัดสูรธรรมคีรีเขต (ประสีธรอย นาดอน ให้ขออภัยเมื่อ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) ขออภัยด้วยด้วยความเสียใจ (ผู้เขียน: ราชนันทารักษ์ ๒๕๔๗:๑๙๔)

บ้านหนองหานยัง หมู่ ๑ ตำบลลักษณ์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านในหาน เป็นแหล่งน้ำ หนองน้ำขนาดใหญ่ ที่คนใช้สอยกันในละแวกนั้น แต่สภาพพื้นที่ปัจจุบัน รอบๆ ของบ้านเป็นป่าไม้ ริมแม่น้ำ บาร์เบียร์ ภูเก็ตท่องเที่ยว บ้านเช่า (ประสิทธิ์ นาดอน ให้เช่าบ้านใหม่ เมื่อ 22 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงบ้านหนองหาน (เลียบชานทางศึก ให้เช่าบ้านใหม่ เมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ຍ້ານນັບສາຍໝູ້ ດຳລົບລອງ ຄໍາເກົ່າເມືອງ ຈັງຫວັດກົງເຕີຍ ບ້ານນັບສາຍ ປ່າຍລ້າຍ ປຸລົງຜັກ ທໍາສານ ທໍາຜັກ ຂ້າວບ້ານສ່ວນໃຫຍ່ປະກອບປະຮົມ ທອນບັນຂອງມັນບົຣເວນປ່າຍລ້າຍຈຶ່ງເວີກວ່າ ບ້ານສາຍ ມີປະເທດໃນດີຕ ປຸລົງຜັກ ສ່ວນມະພາວ ບ້າງຊັບທີ່ຍູ້ເກີ້ມ ອັນຄ້າ ຂ້າວບ້ານສ່ວນໃຫຍ່ປະກອບປະຮົມພັບຈ້າງ ອຸງກິຈໃຫ້ເຫົ່າດີນ ນັບຄືອຳຄາສະນາພຸທ ໃຊ້ກາຍາໄຕ້ໃນກາຽພູດ (ຈຽວຢູ່ ແຫ່ດນ ໃຫ້ຂອມລ່າມ່ວນ 22 ມັງກອນ 2547) ຂໍອັນນັ້ນມາຍືດື່ສ່ວນທີ່ຍູ້ເກີ້ມ ເນື້ອມຸນຫາໄກລ້າເຄີຍ (ເລີຍບ ຊະນະເຄົກ ໃຫ້ຂອມລ່າມ່ວນ 24 ຮັນວັນຄ 2546)

บ้านป่าเหล่ายังคงตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางกาลเวลา ไม่เสื่อมคลาย เนื่องจากเป็นสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

รายงานเขตทางทิศเหนือติดบ้านบน ทิศใต้ติดบ้านโถกใหญ่ ทิศตะวันออกติดทางเดล ทิศตะวันตกติดบ้านบนส่วน ชาติพันธุ์จีน ภูมิประเทศ同胞ตีดเป็นสวนมะพร้าว ป่าโกงกาง ปัจจุบันร้านอาหาร ที่น่ารัก นับถือศรัทธาศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการพูด ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจให้เช่าที่ดิน มีสวนสัตว์ภูเก็ต (บุญธรรม ปัญญาดี และวิถีย์ เครื่องอินทร์ ให้เช่ามูลเมื่อ 21 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงบริเวณป่าที่ปืนให้ประโคนชัยมี(เดียว ชนเผ่า กะหล่ำ ให้เช่ามูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) บ้านตีนหัวดอย หมู่ ๖ ถนนเจ้าฟ้าใน ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ดินวัด ใช้วัดเป็น grenท์ หันหัวนอนไปทางไหนบริเวณนี้ก็เป็นดีนของวัด รายงานเขตทางทิศเหนือติดบ้านนาก ทิศใต้ติดวัดคลอง ทิศตะวันออกติดหมู่ ๕ บ้านนาเข้าใหญ่ ทิศตะวันตก ติด หมู่ ๖ บ้านตัววัด ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ปัจจุบัน ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน ปลูกผักผ่อนตัว น้ำมีศึกษาศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยโดย มีวัดไกรถาวราม (ท่อน ลักษณะที่ให้เช่ามูลเมื่อ 21

มกราคม 2547)

บ้านแข่นนย หม ๒ ตำบล เพทกรชต อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต บ้านแห่นน มาจากบานแห่น มคลดอย เป็นสายนาเล็ก ๆ ให้มารวมกัน แข่นน มาจากคนเจนที่มาตั้งไม่แล้วปุ่มไม่ขัดเป็นบางแห่น อาณาเขตทางทิศเหนือติดบานควบคุน ทิศใต้ติดบานพอน ทิศตะวันออกติดเข้าพระแทว บานควบ ทิศตะวันตกติดบานเคียนย ภูมิประเทคนอติดเป็นแหล่งน้ำ คลอง ป่า ภูเขา ชาวบานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง การเกษตรราย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาได้ในกราฟด มอุทยานแหงชาติเข้าพระแทว หมบานวัฒนธรรมคล่อง วัดแข่นน โรงเรียนไครวัดใหม่(บัญญติ) จริyleอลงพช ให้ขอມูลเมื่อ 25 มกราคม 2547) บานควบ ย หม ๑ ตำบลเพทกรชต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บานควบ หนาเข้าพระแทว มองจากบานเคียนย บานแข่นน เป็นแห่นหนาเข้าเป็นควบ เนินหนาเข้าพระแทว อาณาเขตทางทิศเหนือติดบานแห่น ทิศใต้ติดบานแห่นน ทิศตะวันออกติดเข้าพระแทว ทิศตะวันตกติดบานแข่นน ภูมิประเทคนอติดเนิน ป่าย บัญญส่วนยัง สรวนผลไม้ ชาวบานสรวนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยได้ในกราฟด (บัญญติ จริyleอลงพช ให้ขอມูลเมื่อ 25 มกราคม 2547) ชื่อบานนี้หมายถึงนิรเริงเข้า(เลิบ ชนศึก ให้ขอມูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)ย ย

บ้านชุมเพลละ ย หมู่ ๙ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ชุมเพลละย อาณาเขตทางทิศเหนือคือทิวเขา ทิศใต้คือดินแดนบางใน

ทิศตะวันออกติดอางค์ปอย ทิศตะวันตกด้านขวา สวนยาง ภูมิประเทศในเดี๋ยเป็นที่นา สวนยาง ภูเขาราม ปัจจุบันที่นาราม ภูเขาราม สวนยาง

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชไร่ทำสวนยังคงมีความเชื่อในความลับทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง แม้จะมีการนำหลักปรัชญาไทยเข้ามาสู่ชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย

ย บ้านแหลมไม่ໄປ หมู่ ๑ ตำบลรัชกา อำเภอเมือง จังหวัดตาก เหล้มไม่ໄປ ตรงบริเวณแหลมไม่ໄປ ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ จะอาศัยอยู่ที่บ้านเรือนชาว

ที่ศัลวันต์ดีภูเขาแกะสีเหลือง ภูมิประเทศในอดีตแหลมป่าภูเข้า อำเภอปัจจุบันเป็นพื้นที่ชุมชนชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพืชจังหวัดนับถือศาสนาพุทธใช้ภาษาไทยในการพูด (ระบุ มะลิแก้ว ให้ข้อมูลเมื่อ 23 มกราคม 2547)

บ้านแหลม hairy หมู่ ๑ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตย บ้านแหลม hairy อาณาเขตทางทิศเหนือจดทะเบียน ทิศใต้ติดวัดเกาะสีเหลือง เรียนเกาะสีเหลือง ทิศตะวันออกติดถนนสายยานยนต์ ทิศตะวันตกจดทะเบียน ภูมิประทศในอดีตเป็น ป่า ภูเขา แหลม ปัจจุบันสวนยาง ภูเขา ที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจำนำ รายได้มาจากการค้าขาย แรงงาน น้ำมืออาชีวะ ศาสนาอิสลาม พงษ์ ใช้ภาษาไทยเป็นหลัก สมัยก่อนชื่อ บ้านแหลม hairy หรือ บ้านแหลม hairy วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๗

บ้านท่าเรือใหม่ หมู่ ๙ ถนนศรีเสนา ตำบลรังษฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านหน้าแพ อาณาเขตทางทิศเหนือติดคลอง ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกด้วย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าโงกagation ปัจจุบันท่าเรือ ที่อยู่อาศัย สถานที่เรือนจังหวัด ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการพูด มีกรรมเจ้าท่า ศูนย์พัฒนาเด็กบ้านท่าเรือใหม่ (ชุมชนเด็กบ้านท่าเรือใหม่ ชุมชนเด็กบ้านท่าเรือใหม่ ให้ข้อมูลเมื่อ 26 มกราคม 2547)

บ้านโคกสันย์ หมู่ ๒, ๖ ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โคลสันย์ อาณาเขตทางทิศเหนือที่น้ำร้าง ภูเก็ตซีเซลล์ ทิศใต้ถนนวัดสว่างอารมณ์ ทิศตะวันออกถนนวิเศษ ทิศตะวันตกวัดสว่างอารมณ์ ภูมิประเทศในที่น้ำ ป่า ป่ามะพร้าวและบ้านพักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการพูด (ลิขิต ประจันทบุตร ให้ข้อมูลเมื่อ 22 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงบริเวณเนินดินที่ระยองทางไม่ยาวมากนัก(เลียบ ถนนศรีสุนีย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)ย

บ้านกาสะไภ้ หมู่ ๓ ตำบลรังษฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต กาสะไภ้ ถนน อาณาเขตทางทิศเหนือจดทะเบียน ทิศใต้ติดภูเขา ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกด้วย ภูมิประเทศเป็นป่า ภูเขา และสถานที่ สวยงาม สวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวน ธุรกิจท่องเที่ยว นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยในการพูด มี โรงเรียนบ้านกาสะไภ้ สถานที่อนามัย มัสยิด ท่าเที่ยบเรือ (วิรชัย จิรวัฒน์วิจิตร ให้ข้อมูลเมื่อ 25 มกราคม 2547)

บ้านห้วยยก หมู่ ๔, & ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านห้วยยก อยู่บริเวณวงเวียน ประกอบด้วย ๕ หมู่ด้วยกัน อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านโคกโนนด ทิศใต้บ้านบางคนที่ ทิศตะวันออกด้วย ทิศตะวันตกติดเขานาคเกด ภูมิประเทศในอดีตเป็นสวนมะพร้าว บ้านจุบันกล้ายเป็นที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ไทยถือได้ว่ามีกรรมสรพารากำਆ ท่าเที่ยบเรือ ตลาด โรงเรียนเมืองภูเก็ต สถานีตำรวจนครบาลตับลอดลง ไปรษณีย์ราไวย์ (วิรชัย จิรวัฒน์วิจิตร ให้ข้อมูลเมื่อ 25 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงจำนวนทางแยกมี ๕ แยก(เลียบ ถนนศรีสุนีย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

บ้านนาบอนด้วย หมู่ ๑ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านนาบอนด้วย อาณาเขตทางทิศเหนือเทศบาลเมืองภูเก็ต ทิศใต้ติดตำบลรังษฎา ทิศตะวันออกติดตำบลรังษฎา ทิศตะวันตกติดบ้านแหลมชั้นย ภูมิประเทศแหลมชั้นย ภูเขา สวยงาม ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการพูด (วิรชัย จิรวัฒน์วิจิตร ให้ข้อมูลเมื่อ 25 มกราคม 2547) บ้านนาบอนด้วย หมู่ ๑ ถนนศรีสุนีย์ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านนาบอนด้วย ติดกับบ้านแหลมชั้นย ภูมิประเทศเป็นป่า แหลมชั้นย ภูเขา สวยงาม ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการพูด (ภิรมย์ พวงปราง อายุ 99 ปี กีต พ.ศ.ย ให้ข้อมูลเมื่อ 26 มกราคม 2547)

บ้านระเงย หมู่ ๔ ถนนเจ้าฟ้าตัววันตอก ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านระเงย อาณาเขตทางทิศเหนือติดหมู่ ๕ ตำบลราไวย์ ทิศใต้ติดหมู่ ๒ ตำบลราไวย์ ทิศตะวันออกติดสวนหลวง ทิศตะวันตกติดภูเขา ภูมิประเทศเป็นป่า ทุ่งนา บ้านจุบันที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ และอิสลาม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร (ชูสักดิ์ อัญพงศ์ ให้ข้อมูลเมื่อ 25 มกราคม 2547)

บ้านท่าแครงบันย หมู่ ๙ ถนนศรีสุนีย์ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ภูมิประเทศเป็นป่า ภูเขา ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกติดหมู่ ๑ นาบอนด้วย ภูมิประเทศน้ำเข้าถึง ป่าโงกagation บ้านจุบันที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร มีสุสานกว้างดุ (สุเมธ จิตชื่อย ให้ข้อมูลเมื่อ 26 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงท่าเรือที่มีหอยแครง(เกตุนภา มนูดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๓)

บ้านนาในสุดย หมู่ ๔ ตำบลป่าตอง อำเภอภูฯ จังหวัดภูเก็ตด้วย เป็นที่นาที่เล็กช้าไปและเป็นที่นาฝืนสุดท้ายที่ไม่สามารถขยายได้อีก เพราะติดกับภูเขาอาณาเขตทางทิศเหนือติดเขางานทอง ทิศใต้จดทะเบียน ทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกติดหมู่ ๓ บ้านไส้น้ำเย็น ภูมิประเทศเป็นป่า ภูเขา ที่น้ำแลงที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร (สุกัญญา ทิศทองย ให้ข้อมูลเมื่อ 20 มกราคม 2547) ซึ่งบ้านนี้หมายถึงทุ่งนาที่อยู่ด้านในมากกว่าที่อื่นเลียบ ถนนศรีสุนีย์ ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

บ้านไส้น้ำเย็นย หมู่ ๒ ตำบลป่าตอง อำเภอภูฯ จังหวัดภูเก็ตด้วย ไส้น้ำเย็น มีสายน้ำเย็น มีสภาพป่าไม้รักทึบ拔กบ้มีแม่น้ำลำธารไหลตลอดโครงการดูน้ำรูสีกี้เย็นสดชื่น ชาวบ้านเจึงเรียกว่า สายน้ำเย็นย อาณาเขตทางทิศเหนือติดกับน้ำเย็นย ทิศใต้ติดกับน้ำเย็นย ทิศตะวันออกติดบ้านมณฑล ทิศตะวันตกติดบ้านน้ำเย็นย ภูมิประเทศในอดีตอุดมด้วยพืชผลอัญญาหาร ป่าไม้ 草原 บ้านจุบันกล้ายเป็นตึก บ้านที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร มีโรงเรียนบ้านไส้น้ำเย็น (สุกัญญา ทิศทองย ให้ข้อมูลเมื่อ 20 มกราคม 2547)

บ้านมณฑล หมู่ ๒ ตำบลป่าตอง อำเภอภูฯ จังหวัดภูเก็ตด้วย เดินเป็นชุมชนที่อยู่ของชนชาติมณฑล ที่อยู่พชนนีพมานามาอยู่บริเวณนี้ โดยไม่ทราบสาเหตุ ภายนหลังชาวจีนได้เข้ามาทำเหมืองแร่ดีบุก และได้ตั้งกรากามาณสึ่งบ้านนี้ นับแต่นั้นมาจึงได้เรียกว่าบ้านมณฑล อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านชัยวัด ทิศใต้ติดบ้านไส้น้ำเย็น ทิศตะวันออกติดบ้านโคกทราย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไม้ ลำธาร ภูเขา บ้านจุบันกล้ายเป็นถนนคอนกรีต ที่พักอาศัย บ้านเช่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบบริการ เช่น ค้าขาย บริการตัดผม นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร มีร้านป่าท่านบุญรัตน์ ๒๕๐๒ย (ปานอม ส้มจุย ให้ข้อมูลเมื่อ 20 มกราคม 2547)

บ้านบางรั้วย หมู่ ๘ หมู่ ๙ หมายถึงมั่งจ้า ชาวภูเก็ตเรียกภูเก็ต อยู่ในตำบลลาดใหญ่ เทศบาลครอบคลุม (เกตุนภา มนูดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๓)

บ้านสะพานหินนย หมู่ ๘ หมายถึงบ้านที่มีสะพานสร้างด้วยหิน อยู่ที่ตำบลลาดใหญ่ต่อจากบ้านบึงนี่ย่า เทศบาลครอบคลุม (เกตุนภา มนูดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๔)

บ้านจุกตุรุย หมู่ ๘ หมายถึง บริเวณที่มีน้ำสองสายมาสมทบกัน ตั้งอยู่ในตำบลลาดใหญ่ เทศบาลครอบคลุม(เกตุนภา มนูดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๕)

บ้านอาจาเกย หมู่ ๘ หมายถึงว่าที่ขันถ่ายสินค้า อยู่ในเทศบาลครอบคลุม(เกตุนภา มนูดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๖)

บ้านกาฬสิริ หมู่ ๘ หมายถึงเพลด บ้านนี้อยู่บนภูเขาสีเหลือง สำหรับชื่อ "กาฬสิริ" มาจากเมืองกาฬสิริ (สุนีย์ ราชวัณชาลักษณ์ ๒๕๔๓:๘) และเกตุนภา มนูดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๗)

บ้านพรุตอย หมู่ ๘ หมายถึง พรุน้ำ ในพรุมีป่าสมบูรณ์ เมื่อสมัยมีลูกจะขาวโพลนดูเหมือนขาวตอก อยู่ที่หมู่ ๑ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต (เกตุนภา มนูดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๘)

(๒๕๔๓:๒๙)

การจำแนกnam สถานในจังหวัดภูเก็ต

๙ ๙ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดการจำแนกnam สถานเป็น ๘ กลุ่ม คือ

๑. ดังนี้ตามสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเด่น

๒. ตั้งชื่อโดยอาศัยสภาพธรรมชาติที่มีโดยเด่น
๓. ตั้งชื่อตามกิจกรรมหรือวัฒนธรรมชุมชน
๔. ตั้งชื่อเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแห่งเหตุการณ์และบุคคลสำคัญ
๕. ตั้งชื่อโดยอาศัยจินตภาพของผู้เรียก
๖. ตั้งชื่อเพื่อความเป็นสิริมงคล
๗. ตั้งชื่อโดยอาศัยนิทานหรือตำนาน
๘. ไม่ทราบความหมายของชื่อ

การศึกษานามสถานในจังหวัดภูเก็ตแต่ละชื่อ พบว่ามีชื่อตั้งแต่ ๑ พยางค์ ถึง ๕ พยางค์ แต่ละพยางค์ของบางชื่อมีความหมายมากกว่า ๑ ความหมาย หากพยางค์ใดของชื่อตรงกับคำในกู้มได้ จะจัดนามสถานนั้นไว้ทุกกลุ่มคำย นามสถาน ๑ ชื่อ จึงอยู่ในหลายกลุ่มคำได้ด้วย เช่น กะทู เกินคำ ๒ พยางค์ พยางค์แรก คือ กะ หมายถึง อาว และพยางค์หลังหมายถึงหินย ได้จัดให้หกชุดในกลุ่มการตั้งชื่อตามสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเด่นย ซึ่งความหมายหนึ่งเชื่อว่ามาจาก นายประตุ จึงจัดไว้ในกลุ่มตั้งชื่อตามกิจกรรมหรือวัฒนธรรมชุมชนจากชื่อบ้านที่เป็นนามสถานในการศึกษาครั้งนี้จำนวนประมาณ ๒๐๐ ชื่อ

จำแนกเป็นกลุ่มการตั้งชื่อจากมากไปน้อยตามลำดับดังนี้

ลำดับมากที่สุด คือตั้งชื่อตามสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเด่น

ลำดับที่ ๒ คือ ตั้งชื่อโดยอาศัยนิทานหรือตำนาน

ลำดับที่ ๓ คือ ตั้งชื่อตามกิจกรรมหรือวัฒนธรรมชุมชน

ลำดับที่ ๔ คือ ไม่ทราบความหมายของชื่อ

ลำดับที่ ๕ ตั้งชื่อเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแห่งเหตุการณ์และบุคคลสำคัญ

ลำดับที่ ๖ ตั้งชื่อโดยอาศัยจินตภาพของผู้เรียก

และลำดับที่ ๘ ตั้งชื่อเพื่อความเป็นสิริมงคล

ย ลำดับที่ ๑ ตั้งชื่อตามสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเด่น

ย ย ย การศึกษานามสถานที่เป็นชื่อบ้าน มีการตั้งชื่อตามสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเด่น จำพวกคำ อาว แหลมย เกาะ ดอน ควน โคล กะ เข้า หาน บัง พรุย การพิจารณาชื่อในกลุ่มนี้ ได้พิจารณาบางส่วนของชื่อ ปากภูชื่อจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งที่สอดคล้องกับชื่อในกลุ่มนี้ เช่น บ้านกมลอกเลย ย ย บ้านกลางย บ้านเกาะแก้วย บ้านเกาะนาคาเล็กย บ้านเกาะมะพร้าวย บ้านเกาะใหญ่ บ้านเขาน้อย บ้านแข่นนย บ้านควรดินแดงย บ้านโคกขามย บ้านโคกเดียนย บ้านโคกโนนดย บ้านโคกทรวย บ้านโคกมะขามย บ้านโคกยาง บ้านโคกสันย บ้านชายวัดย บ้านเชิงทะเล บ้านดอนย บ้านตระอกม่วงย บ้านตีนเขา บ้านตีนวัดย บ้านท่าแครงบันย บ้านทามะพร้าวย บ้านท้ายนาย บ้านทุ่งทองย บ้านนาอกย บ้านนาในย บ้านนาบอนดี้ย บ้านนาในภูย บ้านนาสวนย บ้านบางคงที่ย บ้านบางคุย บ้านบางจอย บ้านบางชีเหลาย บ้านบางทองย บ้านบางเทาดี้ย บ้านบางเทาหนอกย บ้านบางแทเเน่ย บ้านบางแปย บ้านบางมาเหลาย บ้านบางแรย บ้านบางโรงย บ้านบางลาย บ้านบางหวานย บ้านบางเหนียวดี้ย บ้านป่าตองย บ้านพรุจำปาย บ้านพรุสมภावย บ้านพอนย บ้านใหญ่ย บ้านพารวย บ้านมอญย บ้านสะปาย บ้านไส้น้ำเย็นย บ้านไสยวันย บ้านหนองหานย บ้านหนองหินย บ้านหัวគวนย บ้านหัวพรุย บ้านเหนือย บ้านแหลมกลางย บ้านแหลมชั้นย บ้านแหลมทรายย บ้านแหลมพรหมเพย บ้านแหลมพันวย บ้านแหลมเพชรย บ้านแหลมไม้ไผย บ้านแหลมหลงย บ้านแหลมหลาย บ้านแหลมทินย บ้านอ่าวกุ้งย บ้านอ่าวน้ำบ่อ บ้านอ่าวปอย บ้านความขาม

ย ลำดับที่ ๒ ย ตั้งชื่อโดยอาศัยสภาพธรรมชาติที่มีโดยเด่น

ย ย คือ บ้านกมลอกเลย บ้านกะทุย บ้านเก็ตไสย บ้านเกาะนาคาเล็กย บ้านเกาะมะพร้าวย บ้านเกาะใหญ่ บ้านควรดินแดงย บ้านคอเคนย บ้านโคกขามย บ้านโคกเดียนย บ้านโคกโนนดย บ้านตระอกม่วงย บ้านตะเคียนย บ้านท่าแครงบันย บ้านทุ่งแคพะเนียงแตกย บ้านนาอกย บ้านนาคเลย บ้านนาบอนดี้ย บ้านในพรุย บ้านในยาวย บ้านในหานย บ้านบ่อไทรย บ้านบ่อแรย บ้านบ่อส้มย บ้านบางกา)y บ้านบางทองย บ้านบางเทา บ้านบางเทาดี้ย บ้านบางแทเเน่ย บ้านบางแปย บ้านนาหัววนย บ้านป่าสักย บ้านป่าล่าย บ้านภักดี้ย บ้านพรุจำปาย บ้านพอนบ่อแรย บ้านพอนย บ้านใหญ่ย บ้านไม้ขาวย บ้านไม้เรียนย บ้านยามุย บ้านลิพอนเข้าล้านย บ้านลิพอนใต้ย บ้านลิพอนบางกอกย บ้านลิพอนหัวหารย บ้านส้มเพ่องย บ้านสาคูย บ้านหมากปกราย บ้านแหลมทรายย บ้านแหลมไม้ไผย บ้านแหลมทินย บ้านอ่าวกุ้งย บ้านอ่าวปอย บ้านความขาม

ย ลำดับที่ ๓ ตั้งชื่อตามกิจกรรมหรือวัฒนธรรมชุมชน

คือ บ้านคอกช้างย บ้านท่าแครงบันย บ้านทามะพร้าวย บ้านท้ายนาย บ้านท่าเรือย บ้านท่าเรือใหม่ย บ้านไทยใหม่ย บ้านนาอกย บ้านนาในย บ้านนาบนดี้ย บ้านนาบอนดี้ย บ้านนาใหญ่ย บ้านนาสวนย บ้านบ่อไทรย บ้านบ่อแรย บ้านบ่อส้มย บ้านบางแปย บ้านบางโรงย บ้านบางลาย บ้านบางเหนียวดี้ย บ้านป่าตองชี้พย บ้านป่าคลอกย บ้านพรุสมภावย บ้านยอดเสนห์ย บ้านยาย บ้านราไวย์ บ้านลักษณะชี้ย บ้านวัดร้างย บ้านสุวนมะพร้าวย บ้านหยดดี้ย บ้านแหลมหลาย บ้านอ่าวน้ำบ่อ

ย ลำดับที่ ๔ ย ตั้งชื่อเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแห่งเหตุการณ์และบุคคลสำคัญ

พบนามสถานดังนี้ ชุมชนถนนสุทัศน์ บ้านวัดใหม่ บ้านบางจอย บ้านบางมาเหลาย บ้านมานะนิกาย บ้านเมืองใหม่ย บ้านหาดสุรินทร์ย บ้านแหลมหล

ย ลำดับที่ ๕ ย ไม่ทราบความหมายของชื่อ

คือ บ้านกะหลิมย บ้านแกะใบเหลี่ยม บ้านแข่นนนย บ้านชุมเพลลาะย บ้านในท่อนย บ้านระเงงย บ้านลายันย บ้านสีกอย บ้านแหลมหงา

ลำดับที่ ๖ ตั้งชื่อโดยอาศัยนิทานหรือตำนาน
คือ บ้านกะตะย บ้านกะวนย บ้านชิดเชี่ยว

ลำดับที่ ๗ ตั้งชื่อโดยอาศัยจินตภาพของผู้เรียก
คือ บ้านแกะแก้วย บ้านแหลมพรหมเทพ

ลำดับที่ ๘ ตั้งชื่อเพื่อความเป็นสิริมงคล
คือ บ้านญา

ฯ

ผศ. สมหมาย ปืนพุทธศิลป
